

20171101-MvS-De-Kracht-van-Liefde-Waarneming-en-Creatie-Groningen-Youtube+pdf

DE KRACHT VAN LIEFDE, WAARNEMING EN CREATIE MET

MARTIJN VAN STAVEREN

Groningen, 1 November 2017.

Lieve mensen, van harte welkom. Ja ik vind het heel fijn om geen applausgeluiden meer te horen. Mijn naam is Martijn van Staveren, ik heb de afgelopen 10 jaar zoveel applaus gehoord dat ik eigenlijk wel voor de rest van mijn leven gewoon voldoende heb gehoord, maar nog niet voldoende heb gevoeld.

Dus het zit hem niet in het geluid maar het zit hem in wie we zijn, wat we uitdragen van binnen naar buiten.

En het is ook een heel mooi, nieuw experiment wat op de aarde veelvuldig toch wordt toegepast dat er niet wordt geapplaudisseerd, dat is ook zoiets als een herziening, zo kun je het noemen. Daar wordt heel erg fors over gediscussieerd, een applaus is ook een uiting van... en dat is natuurlijk ook zo.

Maar waar wij het met elkaar over hebben, dat is zoiets groots en diepgaands in onszelf, dat op het moment dat je geen applaus geeft en je geniet van de stilte en je voelt dat het echt gaat om wie jij bent en niet om degene die staat te praten, dan vindt er een nog diepere verankering plaats in je eigen wezen en dat is eigenlijk waar het om gaat.

Dus ik ben er heel blij mee dat dat nu niet meer gebeurt. Er zal best af en toe nog iemand in de handen klappen en dan vind ik dat heel erg fijn, maar dan is dat een reflex.

Nou daar gaan we het ook over hebben, over reflexen vanavond, reflexen van liefde en oorspronkelijke liefde. Ik ben heel blij dat ik hier vanavond mag zijn. Het is ook een lezing die ik na..... ik denk vier en een halve maand heb ik geen lezingen gegeven. Ik besloot op een gegeven moment om gewoon te stoppen in het publieke domein omdat er voldoende beweging gezet is door alle mensen, niet alleen die, die met deze materie bezig zijn, want je komt niet alleen voor mij, je komt wezenlijk voor jezelf, omdat je zelf ergens mee bezig bent. We ontmoeten elkaar dan in zo'n samenkomst avond, maar er zijn zoveel mensen ook, ja in andere stromingen bezig, die uiteindelijk ook allemaal gaan voor die kracht in zichzelf. En ja, ik denk dat het gewoon goed is dat ik toen gestopt ben om vervolgens ook in een cyclus te kunnen komen, waar ik niet in terecht kon komen, omdat ik doorging.

Door de programma's van lezingen geven en heel veel andere dingen, wat ik volledig met mijn hele wezen heb gedaan, met volledige zaligheid en vol overgave, dus het is voor mij nooit een automatische piloot, dat bestaat bij mij gelukkig niet omdat ik ook niet echt een script heb. Ik spreek voortdurend vanuit het punt waarin ik op dat moment ben. Maar het zorgde er wel voor, [door]dat ik daarmee stopte, dat er heel veel ruimte is gekomen om veel meer uit te werken waar ik al 10 jaar mee bezig was en daar ben ik nog niet mee klaar maar het is wel heel lekker bezig (zijn) en ik heb dat ook teruggekregen van een heleboel mensen, die zeiden van: " Joh wat goed dat je zo ineens gestopt bent want ik ben eventjes op mij zelf teruggeworpen want ik constateer toch wel dat ik door een veelvoud van luisteren en kijken naar jou toch heel erg aan jou ging hangen, waarbij ik mijn eigen autoriteit niet kwijt ben geraakt maar toen jij stopte voelde ik het wel." Toen wist ik, kijk dat is wat we nodig hebben. We hebben nodig om vast te stellen, hoe snel wij volgbaar worden, volgelingen worden van iets hè en dan raak je jezelf mogelijk kwijt.

Nou vanavond gaan we het hebben over die kracht van zelfstandigheid, autonoom, eigen autoriteit, niet de autoriteit van Nederland maar onze eigen autoriteit, ons soevereine Zijn, wie wij als mensen van oorsprong zijn. Als je alle ruis eraf haalt wat eigenlijk parten speelt in ons dagelijkse leven, dan blijft er gewoon iets heel moois over. Ja en wat haal je dan weg? Wat is die ruis? Dat is natuurlijk een heel groot onderzoek. Ja ik denk als ik zeg van dat wat ik weghaal eigenlijk alles is, dan ben je het snelste van de ruis af maar dan krijg je ook ineens de weerstand en dat merk ik natuurlijk omdat ik heel vaal zaken benoem als Martijn hier op deze aarde, die voor heel veel mensen én heel belangrijk zijn en logisch zijn, maar ook voor heel veel mensen niet onderhandelbaar zijn zeg maar. Ik spreek dus over onderwerpen, thema's die voor veel mensen een heel belangrijk handvat, handvatten zijn geweest. Handvaten zelfs officieel, mag nu heb ik in het woordenboek gezien. Dus

als je dat dan weghaalt, door dat gewoon bespreekbaar te maken, dan komt er ook weerstand in beweging. En dat is ook goed, want overal waar weerstand zit, daar is iets te onderzoeken voor onszelf. En overal waar ik langs kom, daar ploeg ik kennelijk de boel een beetje om. Nou okay.

Mijn naam is Martijn van Staveren, ik ben, wanneer was dat eigenlijk, eergisteren ben ik in mijn lichaam 44 geworden. Ja ik moet er zelfs over nadenken want ik vergeet dat gewoon. Het was heel leuk, wij hebben daar gewoon niets aan gedaan. En ik val gelijk maar met de deur in huis, want vanuit mijn eigen ervaringen breng ik dan iets in beweging wat je mogelijk herkent in je eigen leven, je eigen bestand. Mijn lieve ouders, waar ik gewoon een ongelooflijk goeie relatie mee heb, weten waar ik voor sta. En ik zal zeggen, dat dat niet altijd even makkelijk is voor mijn ouders, maar ze bewegen super flexibel mee en in die beweging ook om naar mij te kunnen kijken en ik naar hen. Wij kunnen elkaar volledig ontmoeten en dat is heel mooi.

Ze weten dat ik niet aan verjaardagen doe, maar dat ik wel heel erg genegen ben om de verjaardag van anderen te vieren. En dan bedoel ik dat ik ook gewoon kom en dat ik daar lekker bij ben. Maar als het om mijzelf gaat dan vind ik dat helemaal niet nodig. Dus zagezegd, zo gedaan. Het was weer bijna 30 Oktober 2011 en toen was de dag daarvoor de **Vraag**: "Goh doe je ook dit jaar iets met je .....nee hè?" Ik zeg: "Nee, het klopt." "Maar ook niet een kopje thee, even gewoon zo? Of misschien 10 minuten, een kwartiertje?" Ik zeg: "Nee ook niet, ik doe er helemaal niets aan." "Maar misschien 's avonds even een kopje thee, gewoon leuk, even een knuffel." Ik zeg: "Je kunt me elke dag knuffelen, dat hoeft niet perse alleen die dag." "Ja ja dat weet ik ook wel lieve schat", zegt mijn moeder, "dat weet ik wel, maar goed ik heb daar zelf ook een bepaalde behoefte aan op dit moment". Ik zeg: "Dat begrijp ik, maar doe het een dag later."

Maar wat er gebeurd is, dat is een beetje spelen dan met mijn fysieke moeder, op dat moment spelen met wat er gebeurt. Als je daar heel fijnmazig naar durft te kijken dan ligt daarin een moment waarin je concessies doet ten aanzien van de situatie. Dat is vaak niet naar de persoon gericht die iets graag wil, maar doe je dan vanuit dienstbaarheid en liefde omdat je een ander ook niet wilt kwetsen. En toch op het moment dat je iets doet, je neemt een beslissing, je voert hem uit wat niet bij je past, waarvan je eigenlijk al een beslissing hebt genomen van dat je dat niet meer doet, en op het moment dat je dat toch doet, vindt er een hele fundamentele verandering plaats in je energetisch bewustzijn, in je gevoelsbewustzijn, in je centraal zenuwgestel en dat gaat gewoon tegen je in werken. Dus ik heb gezegd: "Nou weet je we doen het gewoon lekker niet, je weet hoe ik er tegenaan kijk". "Ja maar ik ben 2 dagen later jarig, kom je dan wel?" Ik zeg: "Jawel, dan kom ik even een kopje theedrinken." En dat is het dan ook.

Toen zegt ze: "Nou weet je wat ik dan doe, ik heb een kaart voor je klaar gelegd met een aardigheidje erin, dan loop ik vanavond laat even bij je langs en gooi hem in de brievenbus." Ik zeg: "Nee doe dat maar even niet, dat hoeft niet, dat mag gewoon een dag later en dat is goed."

Nu zit je dus tegen het rebelleren aan voor andere mensen omdat er dus pogingen worden ondernomen om daar tussenin te gaan zitten. En dit is nou even in het klein hè, privé gesproken zeg maar, maar dat kun je dus ook in je zakelijke wereld tegenkomen, je komt eigenlijk overal concessies doen en onderhandelen tegen.

Waar ligt het moment, dat je uit onderhandeld bent? En dat moment wordt geboren op het moment dat je heel goed kraakhelder zelfverzekerd bent in jezelf waarvoor je gaat. En dat is leiding nemen in elk moment.

Nou vanavond gaan we het hebben over de kracht van waarneming, de kracht van liefde en creatie en welke volgorde het zal zijn weet ik niet want ik heb nooit een volgorde ergens in zitten eigenlijk, dus het ontstaat maar gewoon. Maar dit (scherm met beeld) weet ik wel dat het handig is om daar iets over te zeggen.

De doelstelling om daarover te spreken is van buitengewoon belang. Er is eigenlijk een onderscheid te maken tussen je wezenlijke eigen Kracht, dus niet je geprogrammeerde reflexen en keuzes die je maakt, dus het onderscheid maken tussen echte Kracht en aangeleerde kracht in jezelf, tussen haakjes, liefde en angst, keuzes die je maakt. De keuzes die je maakt op basis van een positief of negatief gevoel. En dat is allemaal om terug te kunnen keren in je eigen autoriteit.

Ik ben nu dus 44 jaar, fysiek, en ik ben uiteraard een normaal en gewoon mens, net als iedereen. Ik

heb de afgelopen 10 jaar onvoorstelbaar veel mensen mogen ontmoeten, die soortgelijke ervaringen hebben op het gebied van bewustzijn. Je wordt je er bewust van dat er meer aan de hand is dan alleen de werkelijkheid van geld, economie, opstaan en slapen. Dat is het niet.

En daar kom je vaak achter omdat er gevoelens in jezelf zitten, die aandacht behoeven. Hoe die gevoelens zich ook uiten, dat maakt niet uit.

Het kan voor de één op een manier zijn dat je in emotionele buien terechtkomt, maar het kan ook zijn dat je opeens een hobby krijgt die zo'n diep gevoel in beweging zet, schilderen, creatief bezig zijn, waardoor dat gevoel dat al ergens in jezelf zat, altijd al gezeten heeft, ineens tevoorschijn komt.

Nou ik heb zoveel mensen mogen ontmoeten, gewoon door mijn vrijsprekerschap en ik ben daar gewoon heel zelfverzekerd in en ik zal het ook altijd blijven doen, dat de mensen op de aarde hier een onderdeel zijn van een veel groter universeel, groot galactisch, multidimensionaal intergalactisch veld van bewustzijnssamenhang. En voor veel mensen is dat waanzinnig, omdat als we alleen met de ogen van de wetenschap kijken, want het moet meetbaar zijn. De wetenschap is eigenlijk dat het steeds weer opnieuw gemeten wordt, dat de uitslag steeds gelijk is aan de eerdere metingen, dan is het wetenschappelijk vastgesteld.

Voor de wetenschap is het waanzinnig dat de mens een onderdeel is van een universeel of een intergalactisch bewustzijn omdat ze het niet kunnen aantonen.

Nou ik heb van kind af aan ervaringen, die ik beschrijf, waarin ik contact heb met andere werelden. En op deze aarde noemen we dat heel vaak buitenaards contact, maar het is eigenlijk minder het woord buitenaards, het is contact met andere werelden, laat ik het zo maar noemen. En op het moment dat we nu kijken wat er op de aarde plaatsvindt, de grote versnellingen op het gebied van technologie, technologische ontwikkelingen, hoe snel die technologie zich aan het ontwikkelen is en hoe dat er bijvoorbeeld over 10 of 15 jaar uit zou kunnen zien, als we daar nu naar kijken, dan kunnen we eigenlijk ook de vraag stellen van, stel je nou eens voor dat deze ontwikkeling, waar we nu allemaal getuige van zijn, dat ze zich in andere levensvormen elders al hebben voltrokken, helemaal totaal uit geëvolueerd is technologisch, en dat deze beschavingen die veel verder ontwikkeld zijn dan wij op dit moment ogenschijnlijk, invloed uitoefenen op ons ontwikkelingsproces. Dat is gewoon belangrijk. Waarom raak ik dit aan? Om de liefde in de mens open te laten gaan, mogen wij gewoon ook spreken over waanzinnige onderwerpen, zoals minder plezierige dingen, maar we mogen ook spreken over technologie. En ik zeg niet dat technologie ..... ik ben niet tegen technologie, sterker nog ik ben zelfs iemand die helemaal nergens voor of tegen is, alles mag er zijn, maar het gaat erom dat we er naar kijken dat technologie, dat de technologische ontwikkeling hand in hand mag gaan met de menselijke bewustzijnsontwikkeling. Daar is een enorm onevenwichtige situatie in. De mens verkeert collectief in een hele angstig, traumatisch patroon van oorlog en tekorten, ongelijkheid.

En eigenlijk is de mens er helemaal niet aan toe op dit moment om met technologie te werken. Ze weet helemaal nog niet eens wat echt leven is, zelfstandig leven, eigen keuzes, zelfbeschikking, zelfautorisatie.

Ze weet nog niet eens eigenlijk wat liefde is omdat het allemaal bepaald wordt door religie en spirituele modellen.

Eerst vrijkomen, fundamenteel vrij als mens hier op de aarde, vanuit de aarde werken, hier met je voeten in de grond, genieten van de aarde, genieten van de zaden, genieten van de bladeren. Leren hoe dat hier allemaal gaat, gaan ervaren en vanuit die werkelijkheid kun je ook naar die grote werkelijkheid kijken. Nou dat is een heel belangrijk thema.

En ik praat hier mijn hele leven over en ik ben er gewoon heel openlijk over.

Wat ik gemerkt heb is dat openheid, openlijk spreken over bepaalde, diepliggende thema's, ik doe dat meestal redelijk aan de oppervlakte, dat dat gewoon niet altijd geapprecieerd wordt door verschillende groepen en mensen. Vooral, als datgene wat ik in beweging zet, niet past bij de huidige werkelijkheid van spiritualiteit. En laat ik gewoon zeggen, op deze aarde is een gigantisch onderzoek gaande al sinds decennia dat er mensen zijn, wereldwijd, we spreken echt over héél veel mensen, niet over een paar honderd maar we spreken over héél veel mensen, het zijn er miljoenen, die op de één of andere manier contact hebben gehad met andere levensvormen. Levensvormen die niet van deze wereld zijn, die uit een andere werkelijkheid tevoorschijn zijn gekomen en daar zit een enorm scala aan ervaringen in, gigantische onderzoeken zijn daarin gedaan door heel veel wetenschappers, door neurologen, psychiaters, psychologen. Dat zijn niet zo maar de eerste de

beste onderzoeken die je gewoon weg kunt sturen, nee daar ligt nogal wat. En van al die miljoenen mensen, die die ervaringen hebben, waarbij ook zwangerschappen werden geconstateerd in de baarmoeder, die daar eigenlijk helemaal niet hoorden te zijn, mensen die ontvoerd werden tegen hun wil, mensen die niet tegen hun wil meegenomen werden.

Hoe je het ook wilt noemen, het zijn er zo ontzettend veel dat je onmogelijk kunt zeggen van al die miljoenen mensen zijn gewoon gek. Sterker nog, er is zoveel bewijs dat dit plaatsvindt, er zijn zoveel rapporten en rapportages, ook vastgelegd uit de reguliere medische wereld en de industrieën van de militairen, uit de farmaceutische wereld waarin onomstotelijk wordt vastgesteld door de verklaringen dat het zo is, dat je dat gewoon eigenlijk gewoon zo kan aannemen van oké de mens wordt dus bezocht.

En wat ik doe is, samen met een heleboel andere mensen en dat doe ik ook samen met mensen, die hier ook zijn, over de hele aarde, ik breng door er openlijk over te spreken iets weer terug in het collectieve bewustzijn.

En voor de mensen die daar een weerstand op hebben zitten en zeggen "het kan niet", en dan komt dat? en ik ga nu helemaal een boude uitspraak doen, dan komt dat gewoon door informatietekort.

Omdat er niet voldoende over gelezen is en verdiept door de weerstand.

Want als je het werkelijk wilt lezen, dan laat je in eerste instantie de spirituele boeken gewoon aan de kant, en dan ga je eerst eens fundamentele onderzoeken, boeken lezen, die geschreven zijn door mensen die dus echt een opleiding hebben gehad. Als dat belangrijk is voor de mensen, is er genoeg literatuur om te lezen, dat er dus inderdaad veel meer aan de hand is dan alleen maar een spiritueel beeld van buitenaardse beschavingen.

En ik spreek daar dus openlijk over en ik ben misschien dan in Nederland één van de paar die dat openlijk zo in dat grotere context doet, maar ik doe dat niet voor mijzelf. Ik doe dat absoluut niet voor mijzelf. Voor mijzelf is namelijk compleet duidelijk waar ik het over heb.

Het is wel zo doordat ik er veel over spreek, dat ik het inderdaad beter kan gaan begrijpen doordat ik het zelf uitspreek. Dus als mens ga ik het beter te begrijpen, door steeds te vertellen ga ik ook dwarsverbanden zien in mijn eigen verhaal die ik in eerste instantie niet zie. Dus dat is wel mijn proces.

Maar ik spreek hier van kindje af aan, van klein jongetje af aan hierover en ik doe dat, en ik weet al van kinds af aan dat ik hierover spreek, dat de mens een wezenlijke Kracht in zich draagt, die veruit alles wat wij als liefde kennen overstijgt en zo ontzettend krachtig is, dat je niet anders kunt, dat als je dat echt werkelijk weet van kindje af aan, dan moet je daarover spreken. Dat kan niet anders. Ik kan niet anders spreken over de kracht die in de mens ligt en wat werkelijke liefde is, onbegrensde liefde, dat kun je niet achter de gordijnen stoppen en dat niet bespreken. Dat lukt niet.

Dus ik heb dat verzameld in mijn leven. Ik heb in mijn leven heel veel andere mensen gesproken die ook de contacten hebben maar ook heel veel andere mensen gesproken, die die contacten niet hebben, zeggen ze, denken ze, omdat ze het zich niet kunnen herinneren, maar innerlijk weten ze dat het zo is.

Het maakt dus niet uit of je dat allemaal fysiek meemaakt, het gaat om je innerlijke kennis in jezelf. Of die tot ontplooiing komt, of die in beweging komt.

Ik praat eigenlijk alleen maar om de verbinding vanuit mijzelf te delen in verbinding met andere mensen, zodat er veel meer mensen, in ieder geval in Nederland, ook bodem onder de voeten krijgen van het drijfzand naar een grond waar je op kunt staan.

Want ik ben niet gek, het is gewoon zo.

En ik heb de afgelopen 3 jaar gemerkt dat zoveel mensen die blij zijn, dat er nu eens gesproken wordt niet alleen over buitenaardse ontmoetingen en ontvoeringen en over ufo's waar ze dan ook worden gezien, maar dat het ook echt gaat over de rol welke de mens daarin vervult. Dat is mooi. En dat heb ik dus de afgelopen 4 maanden heel diep lopen bestuderen. Ik heb mijn werkkamer bijna voor de helft opgeruimd. Ja in de opname als Ellen het terug ziet zal ze zeggen: "Ja het is inderdaad steeds bij de helft gebleven," klopt El de rest komt eraan, maar ik ben zoveel materiaal tegengekomen, ik heb zoveel mails en brieven, cadeautjes en aardigheden gekregen van mensen en die heb ik niet naar mijzelf toe getrokken, maar ik heb dat gevoeld, dit is een uiting van openheid. Ja ik mag er zijn. Dit is zo belangrijk, dat er iemand openlijk over spreekt, daardoor ga ik ook open. Het is een soort rehabilitatie proces.

En ik ben al die brieven aan het lezen gegaan en ik zat op een gegeven moment op mijn knieën, ik heb vloerbedekking in mijn werkkamertje, dat vind ik gezellig, warm en gezellig, en ik zit op mijn knieën en lees zo die brieven en op een gegeven moment ja dan is er geen houden meer aan want

dan voel ik wat de mensen aan me schrijven, wat de mensen vertellen en dat is zo diepgaand, dat is zo ongelooflijk iets niet uit deze werkelijkheid en dan voel ik van ja, dat is gewoon mooi. Het is goed dat we er met elkaar over spreken wat echte liefde is, werkelijk.

Het gaat dus ook om het zien van dwarsverbanden. De dwarsverbanden, die komen op gang als je er überhaupt over durft te spreken. De doelstelling van deze avond gaat dus ook om het zien van dwarsverbanden. Er is een wetgeving, een kosmische wetgeving, kwantumfysica wordt het genoemd, en daar wordt ook over gezegd, ja maar dat is een pseudowetenschap, kan zijn maar het is er dus gewoon wel, wordt waargenomen, wordt gemeten, ik ga het er straks ook over hebben. Het gaat dus om dwarsverbanden zien tussen kwantumfysica en jouw bestaan. Wie ben jij? Waar ben je mee bezig? Wat houdt je bezig? Welke leegte zit er in je, die je opvult met uitspattend gedrag op één of andere manier. Dat kent ieder mens diep in zichzelf, dat je iets wat leeg is probeert op te vullen met iets anders. Hoe ziet jouw werkelijkheid er eigenlijk uit?

Nou die dwarsverbanden hè. Begin dit jaar was ik met een werkruimte bezig in Kerkenveld, daar hebben we een woning waar een buitenverblijf bij is en daar gingen we bezig met het huisje op te knappen. Dus ik haal het plafond eruit en ik verwelkom eerst bijna 100 overleden muisjes, die waren allemaal gemummificeerd dus Raimon heeft ze allemaal netjes in een bakje gedaan en vervolgens bestudeerd natuurlijk, heel leuk. Dat plafond was hartstikke vies en daar zat ook allemaal van dat isolatiemateriaal met rockwool en dat was natuurlijk allemaal doordrenkt van de muizen. Er waren allemaal nestjes en dat stonk heel erg. Dus we hebben dat eruit gehaald, of ik het er uitgehaald, met een hark eruit getrokken en nieuwe erin gedaan. Eerst schoongemaakt, nieuwe wol erin. En toen zat het wol erin en toen moest ik op een gegeven moment een stuk erbij plaatsen en daarvoor moest ik eigenlijk een deel van dat wol afsnijden. Dus over dwarsverbanden gesproken, het zijn de kleine en de grote dingen die met elkaar verbinding hebben.

Ik sta daar met een schaar op de trap en probeer met die schaar, voor diegene die wel eens heeft geprobeerd rockwool te knippen begrijpt direct waar ik het nu over heb, ik sta daar met die schaar te knippen en vervolgens knipt het eigenlijk niet. Het was een hele goede schaar maar het knipte niet door die stof heen. Maar ik was eigenwijs en ik kon even niet iets anders bedenken dan gewoon te volharden in die handeling die ik deed. Dus ik blijf doorknippen en al die glassplintertjes vallen eruit in mijn gezicht en op een gegeven moment, ik zag er 's avonds heel apart uit, ik ben dus gewoon doorgedaan en op een gegeven moment kom ik dus in een programma van om dat zo te blijven doen hè. Dus halve meter verder, trapje opzijschuiven, weer naar boven, weer verder, knippen, wil niet. Op een gegeven moment wil het dus totaal niet, ik crash eigenlijk. Ik denk potverdorie nog aan toe wat een vervelende klus is dit zeg, ik wil dit helemaal niet doen. En op het moment dat ik echt geïrriteerd ben van, zo nu moet het stoppen, kijk ik dus naar beneden met een scheef oog en ik zie daar dus zo'n groot mes liggen, die ik al een paar keer gebruikt had voor andere werkzaamheden. Ik denk, potverdorie dat mes het zal toch niet dat ik met ..., ik dus die trap af, ik pak dat mes ik loop zo met dat scherpe mes er langs (Martijn heeft arm omhoog) zoef randje eraf, klaar.

Dus in 3 seconden tijd had ik iets gedaan wat ik daarvoor bijna een kwartier lang aan het doen was, waarvan ik het eigenlijk niet op die manier wilde doen, maar bleef doen omdat ik in het programma zat. Nou de dwarsverbanden.

Waarom het gaat is dat wij dus eerst de dwarsverbanden zien. Vaak is er iets buiten ons, ik ga het nog anders zeggen. Er is voortdurend iets buiten ons aanwezig wat ons wijst op de mogelijkheden om het anders te doen. En dat wat erbuiten onszelf is, dat heeft te maken met wat er binnenin ons is. Dus we hebben, als we niet in onszelf kunnen kijken, omdat we afgeleid zijn in de wereld buiten ons, hebben we ook nodig om af en toe te kijken van wat gebeurt er nu eigenlijk. Dat is ook waarnemen met je ogen maar ook met je gevoel. Binnen is buiten, buiten is binnen. Maar de vraag is natuurlijk of het ook echt zo is zoals ik het nu zeg.

Dat programma doorbreken dus er anders naar gaan kijken, dat is de oplossing en dat is een hele diepgaande. Ik zet hem nu juist heel simpel neer, maar hij is gigantisch diepgaand.

Dwarsverbanden gaan herkennen, het zien en aanpassen van je handelingen.

Dus ik kijk naar buiten, ik zie iets wat ik in dit hele gedoe met het plafond ..... ik heb een paar keer naar beneden gekeken en ik heb het niet gezien, ik was veel te veel bezig met die ene geprogrammeerde werkelijkheid, ik zag dat mes niet. Ineens zie ik dat mes, dus ik denk, mijn wijze van denken verandert, ik zie dat, de wijze van voelen, hé opluchting het kan ook makkelijker,

vervolgens de betekenis van de emoties, zelfs daarbij kennen wij emoties, want wij zijn emotionele lading voortdurend aan het leven, we herkennen het niet als zodanig want we zijn denkende wezens geworden, maar we leven in een emotioneel proces, minimaal weliswaar, we hebben uitpattingen, maar bij die emotie in dat moment van hè wat heerlijk, mijn gemoedstoestand verandert omdat ik ontdek dat het veel makkelijker kan en dan het moment van de zelfbeschikking. Dat betekent dat ik dat moment de keuze heb om het anders te doen en daarna leiding nemen in dat moment. Dus het ook toepassen. Heel simpel eventjes gezegd.

Zijn we bereid om dat te doen in ons dagelijks leven? En dan kijken we nu niet meer naar dat stukje wol in het plafond maar nou kijk ik gewoon helemaal breeduit wat we aan het doen zijn in ons leven. Waar zijn we mee bezig? Waar gaat het om? Hebben we wel werkelijk zelf leiding genomen vanuit onze eigen kracht binnenin? Of zijn we eigenlijk gewoon in een soort programma aan het leven waarin we allemaal dingen doen waar het niet om hoeft te gaan. Nou ik denk niet dat we dat hoeven te beantwoorden toch? Ik denk dat het wel duidelijk is.

Ik heb gemerkt, dat als je over deze thema's spreekt, over geprogrammeerd denken en geprogrammeerd voelen zelfs, want ook voelen is programmeerbaar, dan hangt het er maar net vanaf waar het voelen vandaan komt of dat een neurologisch gevoel is geprogrammeerd op basis van herinneringen van eerdere ervaringen of dat het werkelijk, wezenlijk van binnenuit komt, vrij van het lichaam.

Ik heb gemerkt dat praten en een mening hebben best wel lastig is op deze aarde. Kennen jullie dat? Dat dat best wel een uitdaging is om daar gewoon openlijk over uit te weiden?

Door een mening te hebben over een onderwerp, het maakt helemaal niets uit maar ik heb er een paar neergezet, wat het vakgebied is van een ander dan roept dat vaak weerstand op.

Als er nu iemand naast me zou hebben gestaan die dagelijks die wol in het plafond zou hebben gezet, dan zou ik doordat ik het werk doe van die persoon, zou ik zeer waarschijnlijk al in het begin gecorrigeerd zijn geweest, beleerd zijn geweest hoe het moet zonder mijn eigen ervaring te ontdekken, dat het dus anders kan. Op zich is daar niks mis mee want je krijgt dus een prikkel om het anders te doen.

Die thema's hebben ook betrekking op andere zaken als ik spreek met mensen die met de kernfysica bezig zijn bijvoorbeeld, mensen die met medische zaken bezig zijn, ik spreek met heel veel mensen die o.a. met deze thema's verbonden zijn (Martijn wijst naar het scherm). Mensen uit de politie, als ik daar mee spreek, economie, media, onderwijs etc. etc. Als ik ga spreken over het vakgebied van de ander of in dat gebied en ik heb geen papieren in mijn broekzak zitten waarmee ik kan laten zien, maar ik heb ik ieder geval dezelfde opleiding gedaan als jij, dan ontstaat er een enorm weerstandsveld. En dat is eigenlijk jammer. Ik ga niet zeggen dat het aan de andere persoon ligt. Het kan ook wel degelijk liggen aan mij in dat geval, omdat ik te zelfverzekerd ben en dat zelfverzekerdheid kan worden gezien als arrogant. Goed over nadenken, zelfverzekerdheid. Als je zelfverzekerd bent wordt dat vaak geïnterpreteerd als arrogant. Dat gebeurt heel vaak. Ik heb het niet speciaal over deze groepen mensen maar in het algemeen.

Dus ik spreek over die onderwerpen, ja dat is één, maar om dan ook in gesprek komen met die mensen uit die wereld uit die thema's, uit die branche, dat is twee. Er ontstaat een weerstandsveld. Ik heb gemerkt dat het heel lastig is. Ondanks dat ga ik gewoon door want waar ik over spreek is meer in de vragende vorm. Zou het kunnen zijn dat? En dan kun je samen kijken wat er allemaal mogelijk is.

Het bijzondere is, dat met alles wat ik zeg en wat ik uitdraag gewoon als mens, dat ik datzelfde tegenkom ook in andere themagroepen.

Ik word net zo weerbarstig en met veel weerstand ontvangen bij mensen die zich bezighouden met paranormale zaken. Daar ben ik vaak niet welkom als het gaat over religies, of spirituele groepen ben ik niet welkom. Als het gaat over ufo groepen moet ik er echt zelf naar toe gaan en dan word ik met een scheef oog aangekeken omdat ik dingen zeg over ufo's die niet vallen binnen het huidige programma.

Zelfs als het over gnostiek gaat, liefde en angst, healings methodes ook, overal waar ik binnenkom of waar ik mee bezig ben, als ik iets uitspreek over die onderwerpen komt het weerstandsveld in beweging. Nou dat wilde ik toch wel even zeggen om aan te geven wat dat voor gevolgen heeft om vrij spreker te zijn.

De afgelopen paar maanden ben ik behoorlijk veel in gesprek geweest met heel veel mensen, die heel erg hangen in het dualiteitsmodel van positief of negatief. Is iets een lichtveld, het Christusbewustzijn of hoe je dat ook wilt noemen, of het is het Luciferiaanse model. Daar zijn eigenlijk geen keuzes, dat is best wel saai dat er maar 2 modellen zijn, maar de meeste mensen, miljarden mensen geloven daarin. Er zijn maar weinig mensen, gelet op het aantal hè, percentsgewijs, die ook die keuze durven maken om daaruit te willen stappen. Oké het gaat helemaal niet om het Luciferiaanse model of om het religieuze, spirituele model van het Christusbewustzijn of wat dan ook, het gaat erom hoe je ernaar kijkt. Het gaat erom hoe je er mee omgaat. En dan kom je dus in de kwantum fysische wetgeving terecht, dat waarneming iets doet met datgene waar jij in gelooft. En dat waarneming heel erg bevestigend kan werken, maar ook heel erg bekrachtigend kan werken en dan hangt het er maar net vanaf hoe je naar dat onderwerp kijkt.

En daar zijn natuurlijk heel veel testen over gedaan, waaruit blijkt dat de manier hoe een mens kijkt naar een experiment, dat dat van invloed is op de uitkomst van het experiment. Dat is kwantumfysica, kwantummechanica, daar zijn heel veel boeken ook over geschreven, die zou je kunnen gaan lezen. Maar het is buitengewoon belangrijk om gewoon eventjes kort door de bocht te beseffen, dat de manier hoe je ergens naar kijkt, jij in jouw werkelijkheid, dat dat effect heeft op datgene waar je naar kijkt.

Kwantumfysica, de waarnemer of waarneemster, ik houd het even bij waarnemer, de waarnemer heeft invloed op het waargenomen object of gebeurtenis.

Maar andersom is het ook zo dat het waargenomen object of de gebeurtenis weer effect heeft op de waarnemer. Daar zit een verband, een verbinding tussen. En dat is waar het om gaat.

Nu gaan we over de artificiële technologie straks spreken waarom dat zo belangrijk is dat we met onze aandacht kijken naar onze eigen manier van waarnemen. Want het is mogelijk voor alle mensen die denken dat Lucifer bestaat en het is mogelijk voor alle mensen die denken dat Jezus bestaat en ook dat ufo's alleen maar buitenaardse wezens zijn, het is mogelijk om daar compleet vrij van te komen. Het is mogelijk om helemaal in de kernkracht terug te keren van wie jij bent als mens, dat voelt soms een beetje kaal maar op het moment dat die kaalheid echt indaalt, dat er dus heel veel eerst maar de betekenis die je eraan hebt gegeven dat die gezien mag worden, komt er een diepgaande kennis, denken en voelen in jezelf op gang, die niet gekoppeld zit aan het oude programma.

Dan ga je heel andere dingen voelen, denken, bekijken, maar je hele leven wordt anders. Je hele leven wordt totaal anders als je je loskoppelt van de betekenis die wordt gegeven aan datgene waar de mens in zou moeten geloven.

En of dat nou positief of negatief is, dat maakt allemaal helemaal niets uit. En degene die een voorkeur heeft voor positieve dingen om daar niet aan te komen, maar alleen over de negatieve dingen, dan zou ik alleen vragen: hoe komt dat? Hoe komt dat? Hoe komt dat? Hoe komt dat dat je alleen negatieve dingen wilt veranderen.

Nou ik heb de afgelopen maanden heel veel met mensen over gesproken, er zijn ook wel eens artikelen over mij geschreven en dat is ook allemaal prima natuurlijk. Ik heb de mensen die artikelen over mij schrijven ook gewoon uitgenodigd om het daar eens een goed interview over te hebben, een samenspraak te hebben over die onderwerpen. Maar ik merk gewoon dat mijn zelfverzekerdheid over datgene waar ik het over heb, dat dat bedreigend is voor een ander. En daarmee, omdat ik zelfverzekerd ben op basis van wat ik weet en wat ik weet is gewoon wat ik in mij zelf draag, het komt niet van buiten, het zit in mijzelf, niet in het lichaam maar in wie ik Ben, dat dat gezien wordt als een bedreiging en dat het dan makkelijker is om te zeggen: Maar jij hoort eigenlijk ook bij het Luciferiaanse model. Pfuut, weg die kant uit (Martijn maakt een schoppende beweging naar opzij).

Het is het makkelijkste om je over te geven aan alles buiten jezelf. Maar waar blijf jijzelf? Hebben wij recht op werkelijke vreugde. Hebben wij recht om zelf een echt harmonieus leven te leiden om helemaal te stoppen met datgene waar je eigenlijk gewoon echt niet gelukkig van wordt? Heb je het recht? Ja dat recht heb je. We hebben ook het recht om niet te bedenken waar we dan terecht in willen komen, ja dat recht heb je ook. En dan kom je direct terecht in het denken, want je denken gaat vertellen, ja als ik stop met iets moet ik iets anders daar al voor klaar hebben liggen. Maar zo zijn we geprogrammeerd.

Wezens, mensen die het vermogen in zich dragen om met diep kijken in zichzelf en vanuit diep kijken in zichzelf te observeren buiten zichzelf en beseffen dat ze daarmee een verandering

teweegbrengen in die werkelijkheid buiten zichzelf, die mensen hoeven helemaal geen keuzes te maken buiten zichzelf. Die mensen hoeven alleen maar te vertrouwen op de passie binnenin zichzelf en daarvoor te gaan. En dan verandert er iets in de werkelijkheid buiten jezelf, dan worden de steentjes omgedraaid, dat zijn eigenlijk de pixels van deze werkelijkheid en die gaan eigenlijk, even heel eenvoudig gezegd hoor, die gaan luisteren naar wat jij aan het doen bent. Vanuit je passie. En dan gebeurt het onmogelijke voor de mens, maar dan gaat jouw leven dus werkelijk stroming krijgen in die stroming waar jij echt, echt voor hebt gekozen. Dan praat je over echte liefde.

Nou ja goed voordat we daar echt over spreken wil ik een paar andere onderwerpen nog wel eventjes aanraken en voor de mensen die wel eens een lezing hebben gevolgd, ik doe deze even heel kort voor de mensen die dat nog niet eerder hebben gezien is het toch wel even belangrijk. Het is een illustratie waar we op dit moment staan. Dit is ja gewoon een uitbeelding. We hebben nu allemaal een smartphone tegenwoordig, we weten allemaal dat die straling gewoon niet goed is, er zijn genoeg wetenschappelijke rapporten. Maar goed als officiële instanties zeggen dat het niet waar is, dan gelooft de massa dat het ook inderdaad niet zo is. Het is wetenschappelijk onderbouwd dat hersenen van muizen gewoon kankergezwellen krijgen door straling. Zo simpel is het. Daar willen we het niet over hebben, maar dat is wel wat er aan de hand is. We zitten allemaal aan de smartphone en misschien jullie ook, maar ga maar eens kijken van wat die ...? 33.37..... nu werkelijk datgene wat je binnen in jezelf echt ook weet, hoe je het ook omzet in actie. Onze kinderen thuis hebben nu allemaal smartphones net als wij, maar straks gaan die smartphones projecties geven. Dus datgene wat in die smartphone is, die filmpjes worden gewoon geprojecteerd, holografisch in de lucht. Niet met een beamer zoals hij hier staat daar op het scherm, maar vanuit de smartphone wordt er een hologram geactiveerd, driedimensionaal waar je ook nog eens een keer omheen kunt lopen. Die technologieën die zijn er al maar er moet geld verdiend worden aan die miljarden telefoons die nog geproduceerd moeten worden. Dus dat komt allemaal stapje voor stapje.

De volgende fase kan zijn dat je dus zou kunnen concluderen, ik kan in dat hologram stappen, het is eigenlijk samengebald licht. Ik kan in dat hologram stappen en ik stap in een virtuele werkelijkheid. Nu kijken we nog op het scherm, we zien een virtuele werkelijkheid op het scherm, maar uiteindelijk is er helemaal niet iets ondenkbaars aan dat wij straks in die virtuele werkelijkheid leven. Sterker nog, het is er al, we noemen het virtual reality, virtuele werkelijkheden. Dat betekent, dat de software, een programma, wordt ingevoegd in eerste instantie met een bril op het hoofd, met naalden in het centrale zenuwgestel in de schedel wat eigenlijk al in de jaren 50 werd toegepast, dat gebeurt nu ook, en ook met straling met microgolven, de informatie wordt eigenlijk ingevoegd in het hoofd. Dat is allemaal denkbaar, het is niet ondenkbaar daar hoef je niet een hele grote rekenkundige voor te zijn om te veronderstellen dat dat kan.

Wij leven nu in een tijd waarin zich dat allemaal aan het ontwikkelen is. En ik durf gerust te zeggen dat het er allemaal al is maar dat het gewoon gedoseerd wordt geïntroduceerd.

Wat heeft dat nou met liefde en waarneming te maken? Kijk ik ben niet iemand die de hele avond alleen maar over liefde gaat spreken. Dat doe ik wel eens maar dan zit ik aan een kampvuur. Maar ik spreek over alle facetten die daarbij horen. Als wij nu kijken wat virtual reality met de mens gaat doen, zou je gewoon kunnen zeggen dat we eigenlijk worden door gekopieerd, gevoegd worden in een andere werkelijkheid, waarin ons bewustzijn, ons fysieke bewustzijn de ontvanger is. Dat is best wel zorgwekkend als je beseft dat daar ook een agenda achter zit.

Uiteindelijk stap je dan in zo'n werkelijkheid en dan komt het moment dat je de vraag gaat stellen van buitenaf, als ik dan in zo'n werkelijkheid stap, als ik mij verbind aan zo'n werkelijkheid en dat is niet meer een simpel spelletje maar een heel zeer gedetailleerd virtual reality, een echte werkelijkheid, op het moment dat ik me daaraan verbind ben ik dan nog in staat om te onthouden, terug te halen in mijzelf wie ik ben voordat ik dat spel in ging?

De vraag is, de rol die ik daar ga vertegenwoordigen, is die persoonlijkheid, die rol die ik daar vertegenwoordig is die krachtiger dan de herinneringen in mijn bewustzijn van wie ik van origine ben? Een hele belangrijke vraag. Hier spreek ik al jaren over, van kinds af aan heb ik verteld dat de werkelijkheid waarin wij leven al een product is van deze ontwikkeling. Dus in zoverre zou ik kunnen zeggen, dat we niet iets aan het voorkomen zijn door deze technologie die nu op ons af komt, af te dempen, want het is eigenlijk al gebeurd.

De vraag is meer als dat al gebeurd is, waarom zouden we dan weer opnieuw in een andere

werkelijkheid terecht komen? Waarom zouden we dan weer opnieuw weer iets in de mens worden gebracht waardoor zij in een andere werkelijkheid terecht komt. Wat is daar de agenda van? Nou dan is misschien de vraag, die ik zojuist stelde, ben je wel in staat om je te herinneren wie je van oorsprong echt bent en het is allemaal even hypothetisch hè, geloof niets van wat ik hier vertel. Maar de hoofdvraag is: ben je in staat om te herinneren wie je bent? Ben je dat werkelijk? En die vraag is de meest fundamentele vraag.

Ook in de wetenschappelijke wereld wordt er gevraagd hardop: wie is de mens? Wat is het bestaansrecht van de mens? Als we tot zulke enorme mooie dingen in staat zijn en kijk eens hoe mooi deze wereld is. Wat er allemaal aan mooie dingen gebeurt. Dat is immens. Het is één grote oase van creatie. Als de mens in staat is om zo met elkaar ook in de natuur samen te leven, wat kan de mens dan nog meer? Misschien de vraag van: wat mogen wij niet weten waartoe wij in staat zijn?

En dan kom je heel dicht op de creatiekracht. Dan kom je heel dicht op de Kracht wat werkelijk liefde is en dan noem je dat niet eens meer liefde omdat liefde per definitie kosmisch gezien, een dualistische uitdrukking is voor schepping.

Want als er geen angst meer is, helemaal niets, dan vervalt ook de betekenis van liefde.

En dan komen wij in een hele grote vraag van, maar als er dan geen liefde meer is en geen angst, wat komt er dan nog? Is het dan saai? Die vraag krijg ik wel eens van mensen. Zou het dan heel saai zijn? En dan zeg ik: "Nou volgens mij is het nu heel saai. Ja dat is ook wel zo." Wat er komt, dat ga je ontdekken.

Ik geef nou een heel klein tipje van de sluier wat er komt, is dat de werkelijkheid buiten, wat we als zodanig ervaren als buiten onszelf, dansen gaat en zich gedragen gaat naar wat wij van binnen voelen op basis van vrije emotionele schokgolven van schepping, waar geen angst en liefde is. En dan is het dus nodig om afscheid te nemen van alles wat er op dit moment op de aarde plaatsvindt. Het is nodig dat de wereldreligies worden afgeschaft. New age, daar hamer ik al meer dan 20 jaar op in alle groepen, ik ben verketterd en uitgerookt ja, stoppen met new age in welke vorm dan ook. En dan is het niet new age waar iedereen het over heeft. Per definitie is voor mij new age iets buiten jezelf aanhangen. Iets volgen buiten jezelf. En dat is dus ook oeroude kennis uit boeken, dat komt ook van buitenaf. Want als je ervan uit durft te gaan dat deze werkelijkheid, en nogmaals er zijn genoeg wetenschappers die daar een bevestiging over geven, dat het een kwantum holografisch bewustzijn is dat wij ervaren in ons brein, maar niet dit brein, [een brein] in een andere werkelijkheid, als wij daarvan af durven stappen uit die hele werkelijkheid ..... dan gaat er iets heel moois gebeuren.

Ik wilde iets zeggen maar dat ga ik eigenlijk nu niet zeggen, dat doe ik straks eventjes.

Ik moet eventjes doorschakelen, want ik heb mijn speciale meisje niet mee.

Deze **Vraag**: Wil jij de wereld zien veranderen buiten jezelf? Veel mensen zeggen dat, mijn leven moet veranderen. Wanneer wordt het nu eens anders? Nou nooit. Buiten je wordt het nooit anders totdat je jezelf verandert. Dat je echt een andere keuze maakt. De **Vraag**: ben je bereid om kleine veranderingen toe te passen in je leven met een gigantische impact, ben je daartoe bereid? De **Vraag**: ben je bereidwillig positieve veranderingen aan te brengen in je leven? En dan bedoel ik positieve veranderingen in relatie tot afhankelijkheidssystemen. En die gaan veel dieper dan dat jij denkt in eerste instantie. Ze zitten overal diep en diep in verwrongen. De vraag waarom buitenaardse beschavingen die hier de aarde bezoeken zich niet openlijk laten zien maar wel bij miljoenen mensen, ook fysiek, dat wel doen maar niet collectief, dat heeft te maken met dat wij niet onze eigen werkelijkheid leven. Wij leven op dit moment een getraumatiseerd bewustzijn, fysiek, collectief hebben we een getraumatiseerde werkelijkheid geaccepteerd. We hebben dat geaccepteerd met elkaar. Hoe gek het ook klinkt, nee ik niet hoor, maar collectief is dat dus wel zo. En in die werkelijkheid is geen plek voor wezens vanuit de creatie die niet tussen liefde en angst leven. Dus we hebben echt voor een fundamentele uitbreiding van ons bewustzijn te gaan. Daarvoor moeten we gewoon echt een breekijzer pakken en het gewoon openzetten. Zelfs deze veranderingen toepassen als dit onzekerheden met zich mee kan brengen. Als je geen angst meer hebt in je leven dan ga je geen glazenwasser meer huren. Wat gebeurt er met deze man? (foto van glazenwasser op grote hoogte). Hoe komt het dat hij daar de ramen wast zo hoog en hij staat met zijn blote voeten op een richeltje en hij weet dat hij niet valt. Hij heeft geen angst. Hij is zelfverzekerd. De mensen beneden kijken naar boven en die zeggen: "Die is arrogant".

Hij is zelfverzekerd in zijn bewustzijn binnenin zich en hij verkeert eigenlijk in een hele diepe, hypnotische, bekrachtigende gemoedstoestand. Zoals je mensen onder hypnose kunt brengen dat ze dingen doen die ze nooit zouden doen in hun leven, kom nou ga ik niet doen, dansen als een kip of andere gekke dingen. Je bent ertoe in staat om je te verheffen boven al het onmogelijke. Er is hier geen angst. Er is geen angst. De mens is in staat om het onmogelijke te doen, dat wordt mogelijk op het moment dat de angst weg is.

Ik noem dat hypnotisch omdat het een andere bewustzijnsstaat is waarbij de hersengolven veranderen. Als je angst opruimt en je gelooft niet meer in het duale model, waar de mensheid eigenlijk in vast heeft gezeten, als je daar uitstapt veranderen je hersengolven. Dan ben je tot buitengewone dingen in staat, die voor andere mensen magisch zijn. En dan moet je er dan bij opletten dat je ze niet al te vaak laat zien. Want op deze aarde bestaan de brandstapels nog steeds. Menselijke emoties beïnvloeden DNA, houd hem even vast want we komen er zo op (iemand wilde een vraag stellen). Menselijke emoties beïnvloeden DNA. Hier zitten 2 mensen lekker koffie te drinken (afbeelding) op een draagbalk van een in aanbouw zijnde flat. Het is maar een plaatje. Maar verbeeld je nu eens wat er nodig is voor jou om dat ook te kunnen doen.

Dat is een hele belangrijke vraag. De kracht van creatie, de manier hoe je waarneemt, waar je instapt, is alles bepalend wat de gevolgen daarvan zullen zijn. En als jij nog getraumatiseerd denken en voelen in jezelf draagt, sterker nog als jij zelfs denkt dat het je alleen gaat lukken als je gaat bidden doe, je het niet vanuit jezelf. Er is een fundamentele verandering nodig in de mens zelf. Ik weet niet of jullie die filmpjes wel eens hebben gezien van die jonge jongens die helemaal, ik geloof dat het in Kuala Lumpur is, ik weet het niet zeker meer, dan gaan ze zo'n hele hoge toren op, dan gaan ze op 650/850 meter hoogte, hebben ze cameraatjes mee, dan zitten ze helemaal boven op dat gebouw en kijken ze zo naar beneden en dan staat ie op een gegeven moment, ik geloof dat hij op één been staat, en die andere jongen gaat eraan hangen, zo met één hand. Geen angst hè. Dat is echt "no fear". Die mensen hebben dat stickertje wel verdiend op het achterraam van de auto. Maar de vraag voor ons, want dat zien we buiten onszelf, wat is daar nu aan de hand? Wat heb jij nodig om dat te bereiken? Welke overtuigingen liggen daar nog tussen?

Nog eventjes 2 andere plaatjes.

Nu iemand die aan zo'n gebouw dan hangt op een gigantische hoogte. Hij laat zich gewoon zakken en voelt zich gewoon volledig ontspannen. Er is dus kennelijk een bepaald programma actief in het menselijk bewustzijn, dat we ons zorgen moeten maken op bepaalde momenten. Kun je het volgen? Zo zijn wij geprogrammeerd. Wij zijn geprogrammeerd om op bepaalde momenten iets te denken wat helemaal niet nodig is.

Ja, ik zie een vinger (wordt een opmerking gemaakt). **Opmerking:** "Er is een wetenschapper die dat heeft bewezen wat u nu zegt. En die heeft het ook in details weergegeven."

Ja, het is eigenlijk zo ontzettend normaal ook dat wij het er nu over gaan hebben, ook met elkaar in relatie tot die kracht in onszelf en het wordt wetenschappelijk ook aangetoond. Wij zijn dus tot buitengewone zaken, tot buitengewone dingen ja zijn wij toe in staat.

De vraag is alleen van, wat er gebeurt er eigenlijk als wij dit nu allemaal ontwikkelen? Want daar wil ik natuurlijk naar toe. En ik denk dat we daar allemaal naar toe willen. Niet dat we nu zo nodig aan dat gebouw hoeven te hangen, daar gaat het niet om hè. Maar die angst zit natuurlijk verwerkt in een heleboel verschillende processen. Bijvoorbeeld praten voor een groep, dat is ook zoiets. Vrijuit spreken, gewoon zeggen waar je voor gaat, ook al vindt iemand anders het belachelijk.

Wat gebeurt er in ons op het moment dat wij allemaal vrijkomen uit die programma's? Wat voor effect heeft dat? Dat plaatje hiervoor en dat staat hierboven ook, menselijke emoties beïnvloeden DNA. Dat is aangetoond en dat is ook een gegeven. DNA zijn de software van ons lichaam. En op het moment dat ons emotionele bewustzijn vrij komt uit die beperking van beperking, beperkende gedachten, programma's, overtuigingen, ook hoe we kijken naar buitenaardse ontmoetingen, buitenaardse beschavingen, hoe we kijken naar racisme, hoe we kijken naar regeringen, een externe autoriteit, hoe we kijken naar religie. Als we dat allemaal durven los te koppelen, verandert ons gemoedsveld, onze emotionele bewustzijnsvelden komen vrij van programma, vervolgens verandert ons DNA en dan gaat het DNA anders functioneren. Dat is ook wetenschap. En wat er dan gebeurt is dat de mens in staat is om zelf te beslissen wat ze doet

zonder dat er nog een programma onder ligt van dat regeert. En dan kun je dus gewoon dit doen bijvoorbeeld (voor een groep spreken) of ..... dit vond ik wel een heel leuk plaatje, dat kwam ik nog tegen voordat ik hier heen ging en dat heb ik er toch even in geprikt. Je kunt zelfs je tandenpoetsen in de badkamer als daar dus een glazen vloer is. Het uitgedaagd worden om te blijven staan, want we worden gefopt eigenlijk door ons eigen brein, door onze eigen programma's en overtuigingen.

Twee en een halve maand geleden was ik in Appelscha, daar hebben ze ook een toren gemaakt en aan de zijkant van die toren hebben ze van die uitkijkplatforms en die zijn van glas, helemaal van glas, dik glas natuurlijk. En wij gaan zo met een liftje naar boven toe, Raimon en ik en Ellen, en Dribbeltje ook mee, maar die had er het moeilijkst mee, het was ook interessant om naar het trauma te kijken van het dier wat gekoppeld is aan trauma van de mens, dus wij lopen zo die lift uit helemaal over dat staal en op een gegeven moment komen we buiten die toren en dan heb je zo'n uitloop platformpje van glas en we lopen er zo naar toe en Raimon: "oe", ik zeg: "wat voel je?" "Ja papa misschien gaat dat glas wel kapot." Boem daar is ie.

Dus er is iets in de mens aanwezig, wij noemen dat we alert zijn en het is natuurlijk ook belangrijk dat we alert zijn en niet, want als je uiteindelijk volledig in je kracht komt is dat niet meer van toepassing, maar wat hij eigenlijk aanwees, hij twijfelt. Hij twijfelt aan datgene wat hij buiten zichzelf ziet. Is het wel goed, is het nog veilig? Nu voor ons hè in het groot. Is het wel goed, is het wel veilig om te doen waar we voor gaan? Durf ik mezelf wel uit te spreken? Durf ik wel werkelijk die herziening vanuit mijzelf naar buiten uit te dragen? Mag ik er ook zijn? Ja ik ben er, ik heb besloten dat ik er ben.

Dus we staan op dat glas en lopen zo en ik loop zo naar het eind en ik voel dus mijn hele lichaam met mij communiceren willen van hummmmmmm, ik zeg: "staan!". En ik sta gewoon en ik voel heel bewust in mijn lichaam die prikkels van, ja maar je staat wel op een doorzichtige bodem en als je nu naar beneden kijkt .... dus ik ga boem naar beneden kijken, ik confronteer mijzelf met die angst van het lichaam. En terwijl ik daar naar kijk, en dat heb ik ook echt met Raimon samen geoefend, in dat moment heb ik mijn ogen dicht gedaan, ik heb heel diep in geademd, dat is niet een oefening dat is gewoon een moment, en ik ervaar heel bewust wat ik voel in mijn lichaam. In mijn lichaam is er op dat moment dansen, al die neuronen in het fysieke lichaam gaan op en neer.

Dus de informatie die mijn lichaam mij wil vertellen, ga ik heel bewust voelen. En binnen 5 seconden was het weg. Weg en kwam ook niet meer terug. Dus ik mezelf testen, ik ben ook altijd in onderzoek, die andere kant daarheen, ja hoor niks, springen op dat glas en Raimon helemaal: "papa!" Ja gewoon doorbreken, want er gebeurt niks. Er gebeurt namelijk helemaal niks.

En dan kom je op het thema dieren, waarom zitten dieren dan ook in die spanningsvelden. Dieren tappen gewoon uit onze waarneming, daar hebben we zoveel invloed op. Ik weet niet of je wel eens naar Cesar Millan hebt gekeken de hondenfluisteraar, heel veel mensen zijn het met hem eens, heel veel mensen zijn het niet eens met hem. Ik ken dat, maar de effecten daarvan werken. Het gaat erom hoe je naar je hond kijkt en het gaat erom hoe je in jezelf kijkt. En als iemand anders aan een agressieve lijn loopt, die niet het baasje is van die hond, dan verandert ook het gedrag van die hond, omdat er een andere energie achter zit.

Dus dit is eigenlijk het thema waarneming, in jezelf kijken van wat gebeurt er eigenlijk.

Nu ga ik terug naar de liefde en de waarneming, wat gebeurt er met de mens op deze aarde en dit is het allerbelangrijkste waar we op dit moment in staan, want er vinden hele grote verschuivingen plaats. Kortgeleden is er ook een hele grote verschuiving geweest in het bewustzijn van het collectieve veld van de aarde, waardoor er hele andere mogelijkheden zijn, maar mensen hebben dat niet door, ze raken vaak wel een beetje verward want er gebeurt iets in hun persoonlijke leven waar ze niet de vinger op kunnen leggen. Maar nu gaat het erom, wat gebeurt er nu op het moment dat je kijkt naar positiviteit wat je overeind houdt op dit moment. Wat gebeurt er als je durft te kijken bij wat je voelt en dan heb ik het over het oude paradigma van wat we hebben geleerd wat een deel van spiritualiteit eigenlijk inhoudt, ik zeg dus niet dat het niet klopt hè, ik zeg ook niet dat het fout is, ik ga ook niet zeggen dat het goed is, het is een proces waar je in zit en we groeien naar een breder bewustzijn, een intergalactisch, een interstellair bewustzijn, daar komen we als eerste in terecht. Stap uit het aardse gevangen bewustzijn en we gaan straks naar een interstellair bewustzijn, dat is de fase waarin we nu echt in zitten.

Er komt een vraag van, wat voel jij nu net als (toen) ik op die vloer stond, dat ik neigingen had in mijn lichaam om misschien daar zelfs weer uit te stappen om de veilige zone in te gaan. Wat voelt

de mens op deze aarde geconformeerd aan allerlei verschillende modellen, wat liefde genoemd wordt, wat spirituele groei genoemd wordt, waarbij afhankelijkheid is en dan trek ik hem even door, zelf als we durven leggen in de richting van een historische wel of niet bestaande Jezus Christus, wat voelt de mens in haar bewustzijn binnen in zichzelf als ze zich verbindt met iets wat haar heel erg veel warmte en liefde heeft gegeven?

Als je daar naar durft te gaan kijken en je durft net zo als op die toren hetzelfde te doen met positieve dingen, gewoon omdat het nodig is om je eruit te ontslaan, dan ga je in één keer dwars door alles heen. Dan valt alles wat je belemmert, valt weg. En de krachten die dit hologram hebben mede ontwikkeld, geschreven laat ik het zo maar zeggen, dus het script waarin wij leven, wat ook door wiskundigen aangetoond is op basis van allerlei berekeningen dat het een holografische projectie is uit een ander veld, uit een ander universum, de scriptontwikkelaars van dit hele bewustzijn waar wij nu op dit moment in leven, wij zijn in staat om dat script zodanig te laten bestaan dat we geen wijzigingen aanpassen, maar wij zijn in staat om dat script te laten zien dat je nergens meer in gelooft wat voortkomt uit dat script. En dan gaat alles onderuit.

En dan kom je echt, echt in de liefde. Dan kom je namelijk echt letterlijk tot de conclusie hoezeer je jezelf keuzes hebt voorgelegd en beslissingen hebt genomen op basis van onderwerpen en onderdelen uit de matrix, uit deze werkelijkheid.

En laat ik het vooral hardop zeggen, als ik het woord "matrix" uitspreek, dan heb ik het niet over de film "De Matrix".

Ik krijg daar wel eens mails van mensen over, ja je refereert aan de film en dan vraag ik: "Hoe kom je daarbij?" en dan hoor ik nooit meer iets.

Matrix, kennen jullie de borden boven de snelwegen? Af en toe kijken we er wel eens naar hè als er een rood kruis staat, dat zijn matrixborden.

Matrix betekent gewoon pixels. Dus je t.v., je led, je lcd-scherm is ook een matrixbord. Het zijn allemaal hele kleine lichtpuntjes en op basis van het softwareprogramma daarachter, gaat dat lichtpuntje wit, dat lichtpuntje wit, die rood, die groen en op een gegeven moment staat daar dus een werkelijkheid, die beweegt en dat noemen we dan een film. Dus daar is een stuk software achter, die die lichtpixels, energievelden, in een bepaalde vorm presenteert waardoor dat een werkelijkheid is.

Dat is eigenlijk de matrix. En deze matrix, deze werkelijkheid waarin wij leven, is een heel goed georkestreerde en geannonceerde werkelijkheid, die wij dus als zodanig ervaren. Wij ervaren dat ook echt als de werkelijkheid en dat is dus ook gewoon werkelijkheid, maar binnen die matrix wordt de mens op zo'n fundamentele manier bedot en in de maling genomen en dat doen wij gewoon zelf, dat we gaan geloven in het script dat we aan het bekijken zijn.

En dan is het mooie, dat de emoties van de mens als ze zich vrijmaakt uit dogma, dat de emoties van de mens door vrij te zijn en te kijken naar wat er buiten jezelf gebeurt als oprecht schoon wezen, dat die emoties van invloed zijn op die matrix die zich presenteert. En opeens gaan een paar andere lichtpixels eruit, want die luisteren niet meer naar het script waaruit het voortkomt, maar die gaan luisteren naar jouw waarneming en dan krijg je dus een heel andere werkelijkheid.

Het zijn de kleine dingen, de **Vraag**: ben je bereid om kleine dingen anders te doen? Iets anders klein doen, betekent je schepperspotentieel van je oorsprong dat in de mens huist, weer aanzetten. Dat betekent heel erg ongehoorzaam zijn en heel erg creatief zijn en altijd vanuit waarde en respect leven, zelfs als je het niet met elkaar eens bent.

Er zijn 2 velden, waar wij mee te maken hebben hier op de aarde en dat is het veld van liefde en het veld van de angst, de oorlogen worden gepropageerd onder de vlag van de liefde, maar worden uitgevoerd met het gereedschap van de angst. En dat is belangrijk dat we dat goed beseffen. Dat is echt heel belangrijk om daarnaar durven te kijken. En als we dat allemaal durven los te laten dan kunnen wij met elkaar deze werkelijkheid transformeren, wat al gaande is, naar een breder bewustzijn.

En dat is misschien wel een pittige boodschap voor de mensen op aarde en ik weet dit wel zeker omdat miljarden mensen geloven in de matrix. Miljarden mensen geloven letterlijk in de krachten die overal staan beschreven en houd u verre van occultisme en spiritualiteit, maar dat zijn ook allemaal programma's. Het klopt in zekere zin dat je niet volgt wat groepen en culten en sektes allemaal propageren, maar het betekent absoluut niet dat je daar niet mee bezig mag zijn. Want nogmaals, er is geen angst als je anders gaat kijken. Dan is de angst weg, dan ga je voorbij de

angst en het enige dat er over blijft is dat je zelf kunt kiezen wat je in dat moment ermee wilt doen.

Ik zag een vinger.

Houd de vraag zo kort mogelijk alsjeblieft, vragen doen we straks aan het einde, maar ik heb je nu al gevraagd om hem te stellen.

Vraag: Wat is het verschil tussen intuïtie en angst?

Ja, zal ik eerst een overeenkomst opnoemen? Als intuïtie wordt geleid door iemand die handelt vanuit een geloofsovertuiging, wat die geloofsovertuiging ook is, dat kan een spiritueel model zijn, dan komt intuïtie eigenlijk hoofdzakelijk voort uit de matrix. Angst ook, dat is onbegrepen informatie. Als jij intuïtie voelt, het is niet voor niets dat heel veel channelingen ook vaak gaan over angstige dingen, intuïtie is eigenlijk een kanaal waarvan je zou kunnen zeggen dat dat verstorend werkt. De intuïtieve opleidingen zijn daarmee dus niet goed om te doen, maar intuïtie wordt veelal geleid vanuit dierlijke instincten in het lichaam. Dus instincten, intuïtie komt voort uit het fysieke lichaam.

Even een praktisch voorbeeld, stel je voor dat je een intuïtief gevoel krijgt over iets en je weet dat je dat moet volgen en je bent dat gevolgd en je zegt: "Nou maar het klopte precies, de intuïtie klopt wel."

Ga je de volgende keer als je een keer een intuïtieve ingeving hebt, ga je die intuïtieve ingeving niet volgen. Dan ga je, net als Martijn op die toren, eventjes stil dan parkeer je dat, je zet het weg, dan ga je met je aandacht naar binnen toe, dan voel je je hele lichaam, het enige wat je voelt is dat die intuïtieve gevoelens er zijn, je maakt even contact met je bewustzijn met je lijf en dan zul je merken en dan zul je gewoon merken, dat je intuïtieve gevoel geneutraliseerd wordt. En dan kun je concluderen dat intuïtie een neurologische invoeging is. Dus de overeenkomsten zijn dat ze beiden uit de matrix komen. En het onderscheid is dat angst in dit geval eigenlijk leidinggevend wordt om te versnellen om tot een bepaalde keuze te komen en dat intuïtie wat dat betreft eigenlijk gewoon het gereedschap is om jou te begeleiden in een bepaalde keuze. Want eigenlijk komt ie van buitenaf. Hier kun je verder uren over spreken want het is natuurlijk veel te kort door de bocht wat ik nu zeg, het laat allemaal plekken open waar je nog verder iets over zou kunnen zeggen. Maar intuïtie is een onderdeel van deze matrix, van deze geregeerde werkelijkheid.

(Op het bovenstaande komt een niet-verstaanbare vraag).

Dat is best lastig om te zeggen over bezetenheid, per definitie bestaat bezetenheid eigenlijk niet want er zijn geen geesten dat zijn onderdelen van deze geregeerde matrix. Mensen die zich bewust worden dat dat niet bestaat, die dus die kracht in zichzelf gaan ervaren, die zijn direct verlost van boze geesten en zo. Ik heb de afgelopen jaren ook heel veel mensen geassisteerd om dat bewustzijn te ontwikkelen, waarbij de mensen opeens van compleet weg ..... ze waren vrij van boze geesten of achtervolgingen of ..... want die waren er gewoonweg niet. Hun bewustzijn ontpopte zich en de kwantumfysica is er op gericht dat als we daarin geloven, het is een software programma in onze werkelijkheid, als wij het geloven dan bevestigen wij met ons eigen scheppingsvermogen die werkelijkheid.

Maar ik zou hem eigenlijk even terug willen brengen puur naar onszelf toe want daar gaat het om. Wij zijn de waarnemers in onze eigen werkelijkheid. Jij, ik ben de waarnemer in mijn werkelijkheid. We zijn eigenlijk allemaal observanten in onze eigen werkelijkheid en de keuze aan ons is om anders te gaan kijken naar iemand of iets. Want ik heb ook gesproken met mensen die deze techniek van binnenuit, harttechniek al jaren naar zichzelf toepassen in de psychiatrie en die vertellen ook: "Martijn het is zo wonderlijk want wat jij en vele andere mensen vertellen lijkt ook gewoon te kloppen want bij ons in onze afdeling zijn er dus mensen die met allerlei neigingen rondlopen, maar als wij met die mensen werken" en dan bedoelt ze zichzelf en 2 dames die daar ook ook op die afdeling werken, "dan is binnen no time die psychose voorbij en ook alles wat er omheen hangt, omdat we anders naar die mensen gaan kijken". Dus het hele gedrag van die mensen verandert. En dan zou je dus de vraag kunnen stellen van verandert er nou iets bij die mensen of verandert er nou iets bij jou als toeschouwer in deze werkelijkheid? Nou tot zover even dit stukje dan.

Het heeft natuurlijk veel meer uitleg nodig. En dit heeft alles te maken met de oorspronkelijke liefde. Nou ik denk dat het goed is als we even een kopje koffie of thee doen en dan gaan we dan spreken over de liefde. Dit was puur even ter introductie om even wat los te weken en vooral ook af te

durven stappen op een gegeven moment en terug te keren in ons zelfbesef.

En besef dat we prachtig mooie mensen zijn en in ontdekkingsreis zijn beland en dat gaat in duizelingwekkende snelheid de aankomende jaren zich ontvouwen. En daar mogen wij getuige van zijn. En we mogen er naar kijken op onze eigen manier. Dat is toch fantastisch hè.

Nou een fijne pauze, het is tien voor negen, ik denk dat we even een kwartier pauze proberen te houden dus dat we vijf over negen weer hier zijn.

Pauze

Er is echt een ontelbare hoeveelheid mensen op deze aarde, die weten hoe ontzettend mooi het hier is. Dat is heel belangrijk om te benadrukken. Er zijn zoveel mensen bezig met de grote verandering, het is immens. Hoe mensen thuis met elkaar in dialoog zijn en ook in buurten mensen bij elkaar komen om te spreken hoe dingetjes anders kunnen, hoe het weer weggehaald kan worden bij de autoriteit van toch iets gemeentelijks maar vanuit de werkvloer van de samenlevende buurt zelf wordt neergezet, dat zijn die fundamentele veranderingen. Ze komen van onderaf. Niet van bovenaf. Van bovenaf komen ook veranderingen, maar de echte veranderingen komen van onderen af. En het is de tijd dat we vanaf de onderkant aan het werk gaan vanuit onszelf om verandering te laten zien hè. Want je kunt heel erg discussiëren over wat er allemaal niet goed is en wat de bedoeling daarvan is, maar je kunt ook gewoon besluiten om het anders te doen. Dat bespaart ook heel veel tijd. Er zijn zoveel mensen met allemaal mooie initiatieven bezig in Nederland, buiten Nederland, over de hele aarde, dat is gewoon heel erg hartverwarmend. We zien het gewoon niet in de media omdat daar wordt gesproken over de aandelenkoersen en over de valuta en de grondstoffen en over de verhoudingen politiek en dat is ook belangrijk, want ik bedoel dat regeert op dit moment wel onze werkelijkheid collectief. Maar er is ook iets nodig wat als ja, laat ik zeggen een nieuw soort kanaal geïntroduceerd zou kunnen worden. En dat start wel allemaal bij onszelf. Dus deze avond is natuurlijk ook een mede initiatie in jezelf om jezelf af te vragen, goh als ik nou morgenochtend opgestaan ben of morgenavond, hangt ervan af wanneer je uit je bed stapt, of middag, waar gaat mijn aandacht dan als eerste naar toe? Wat houd je bezig, waar voel je je toe aangetrokken, waar voel ik me door gedragen, waar word je echt blij en gelukkig van. En dan ga je eens heel serieus kijken of je daar gewoon iets mee kunt doen. En dan ga je niet buiten jezelf kijken maar ga je in jezelf kijken. Dan ga je kijken, wat voel ik nou eigenlijk? Ga eens heel bewust naar jezelf kijken in jezelf wat je voelt. Want we denken zo ontzettend veel.

Heel veel mensen op deze aarde zijn met prachtig mooie projecten bezig. En toch, zolang de mens haar eigen kracht uit handen geeft, wordt alles wat er geproduceerd eigenlijk weer afgebroken. Het klinkt heel hard wat ik nu zeg, maar er is galactisch gezien in heel veel andere werelden precies hetzelfde gebeurd. Als ik nu ga vertellen hoe het moet of één van jullie gaat ons en aan mij vertellen hoe het moet en ik ben helemaal enthousiast en ik ga het doen op jouw manier, dan doe ik het toch op jouw manier. En daar is op zich niks mis mee, maar dan voel ik niet mijn eigen passie daarin zitten dat ik het vanuit mijn eigen vorm en kracht doe. En precies dat is nodig. Het gaat om die emotionele laag.

Deze aarde is zo ontzettend getraumatiseerd door alle modellen waarin we leven, dat we eigenlijk gewoon geen vreugde meer kunnen inademen. We hebben wel vreugde en we voelen ook wel momenten van heel veel geluk en passie, maar eigenlijk is dat veel te weinig. We nemen er zelfs genoeg mee terwijl dat helemaal niet hoeft. We kunnen nog veel gelukkiger worden, we kunnen nog veel gepassioneerder zijn, we kunnen er nog veel meer liefde in en uithalen, het kan allemaal nog veel groter. Dus als je het gevoel hebt met mij gaat het wel goed, ga er dan gewoon van uit dat je het nóg mooier kunt maken. En als je kijkt naar wat er op deze aarde allemaal gebeurt, ja dat is gewoon immens. Als ik nu eerst gewoon kijk naar de modellen waar we in zitten, we leven eigenlijk in een heel gek model, waarin ja een soort tweedeling is ontstaan. Dus de één heeft kennelijk recht op een heel rijk leven en ik heb daar geen oordeel over want ik ken genoeg mensen ook in mijn eigen kring, die hebben echt heel hard gewerkt en die hebben de verdiensten die hieruit zijn gekomen allemaal vanuit eigen initiatief. Het gaat er niet om of het wel of niet klopt, dat iemand dat in zijn leven ontvangt, maar het gaat om het geheel. Er is zoveel ja onbalans eigenlijk en dat is gewoon heel erg raar. En dan kijk ik naar die kabinetsformatie en dat wordt er gesproken over van alles en nog wat en dan denk ik van, ja als je gewoon kijkt naar de gemiddelde gemoedstoestand van de mens, dan zou je kunnen zeggen van, goh, ik ga niet zeggen dat de mensen die in armoede verkeren het land zouden moeten regeren, ...maar ik ga het ook niet tegenspreken.

Kijk, met mijn verstand zeg ik: dat wordt één chaos, want alles wat er nu is wordt gelijk weggegeven, weg gekieperd, maar dat hoeft helemaal niet zo te zijn. Het kan ook zo zijn dat als er mensen vanuit hun eigen kracht iets gaan neerzetten dat ze dan zo geldig zijn op dat moment, die mensen, dat ze ook heel serieus vanuit die kracht aan het werk gaan. En dat ze het ook heel duidelijk voelen van, nu is het echt mens, nu tel ik mee, nu doet het er toe wat ik denk en wat ik voel van binnen.

Maar goed die bewegingen zijn enorm groot en als ik kijk wat er allemaal gebeurt op deze aarde dan is het werkelijk waar immens. Zowel positief als negatief.

Ik word heel veel gewaarschuwd via allerlei websites en mensen van dat we zitten in een hele gevaarlijke crisis situatie op de aarde. Nou ja ook dat kan ik niet tegenspreken, want als we gewoon kijken wat er allemaal op de aarde gebeurt, hoeveel mensen er in armoede en in honger en in ongezondheid verkeren, het is waanzinnig. Het merendeel van de mensen heeft nog geeneens een fatsoenlijk huis. Het is gewoon zo. Oorlogen? Echt gigantisch. Dat is waanzinnig hoe met één besluit gewoon 10.000 mensen kunnen worden gedood, dat er allerlei bommen en raketten worden afgeschoten. Dat is gewoon heel bijzonder. Maar om met één besluit 10.000 mensen een huis te geven, dat is weer een ander verhaal.

En dan zie ik gewoon wat er allemaal gebeurt op deze aarde. Het enige wat ik denk is, dat de mens in een soort collectieve gedachtegolf verkeert. Wat ik al aan het begin van de avond zei van, we zitten in een soort acceptatie. Kennelijk ben ik in deze wereld zo geboren en dat heb ik mijn vader ook wel eens horen zeggen: "Jongen het is nou eenmaal gewoon zo weet je, je moet dan zorgen dat jij het beter doet en anders doet." Dat is natuurlijk ook heel goed bedoeld, maar daarmee gaat het alleen maar beter en anders met mijzelf. En er is iets heel belangrijks in de mensen en dat kennen we allemaal. En dat is dat je gelukkiger wordt als je een ander gelukkig maakt. Het is een heel belangrijk, heel belangrijk analoog, organisch bewustzijn in de mens.

Als jij ziet dat iemand anders lijdt en je neemt de tijd en de moeite om naar die andere persoon te gaan en te vragen: "Kan ik je ergens mee helpen? Wat is er aan de hand? Wil je dat ik je ergens mee ondersteun?" en je kunt ook echt iets doen en je ziet vervolgens dat die andere persoon uit de put keert, in ieder geval het zwaarste moment achter zich kan laten en je ziet dat de ander zelfs een beetje weer kan gaan floreren in zijn of haar bestaan en je ziet op afstand zelfs dat het met die persoon goed gaat, dan gaat het jou ook beter.

Het is kennelijk een emotionele binding tussen ons innerlijk vermogen in ons, diep in onszelf verscholen vaak, met de kracht van andere mensen. Dat vind ik wonderlijk, dat je dan een aarde ervaart waarin er zoveel wordt gesproken over liefde, miljarden mensen gaan naar kerken, moskeeën en allerlei andere gebouwen om te spreken over de liefde..... maar dat is het niet. Echt iets voor elkaar doen. Als alle mensen één persoon ondersteunen, dan is het probleem opgelost. En wij maar denken dat we de hele wereld moesten redden.

Ik vind het iets formidabels in de mens dat je naar iemand kijkt en dat je geëmotioneerd raakt door waar de ander in verkeert. Dat je zelfs helemaal aan de andere kant van de wereld weet dat daar iemand zit met een probleem met een situatie en jij kunt dat oplossen, jij kunt daar een impuls aan geven en dat je weet dat het goed is. En dat je 's avonds in bed ligt en dat je voelt van binnen, het is zoiets kleins wat ik heb gedaan en het is zoiets groots. En dan voel je dat geluk, die verandering die die ander meemaakt, dat voel je in jouw wezen, in jouw lichaam, in jouw energieveld, tegelijkertijd in je lichaam en je energieveld. Je voelt dan iets. En dat maakt de mens zo ontzettend bijzonder. En die Kracht die er dus vrijkomt bij dat voelen, ik wil het niet liefde noemen, want die Kracht die er vrijkomt, schokgolven die wij vaak kunnen ervaren als emotie, maar die Kracht die vrijkomt dat is het scheppingspotentieel in de mens. Dat je betrokken bent bij het proces van een ander. Dat je betrokken bent bij het proces van de natuur bijvoorbeeld. Ik zeg maar wat. Dat is ook hetzelfde belangrijk. Je bent in verbinding met het proces van een ander. Dat is waarachtige spiritualiteit. Dan breng je het helemaal uit de omgeving, helemaal haal je het weg, je neutraliseert dat, je brengt het helemaal naar jezelf en ontdek je dat als het zo is, dat er een God is, dat dat niet iemand is in de vorm van welke religie dan ook, maar dat dat Goddelijke gerepresenteerd is in jou in de vorm van emoties. En wat is dat in die emotie? Wat is dat als je ontroerd raakt, geëmotioneerd raakt, waarbij je een volledige vreugde ervaart, een uitzinnige vreugde, maar ook zelfs een uitzinnige psychose. De andere kant. Die kant uit woefff die kant weer op, wat is nou dat gevoel die emotie? Volledige vrijheid en volledige onderdrukking. Die emotie wat is dat? Dat is een taal. Dat is de oertaal van schepping.

Als we kijken naar kwantumfysica, dat de mens invloed heeft op het gene wat hij waarneemt, zelfs niet waarnemen met de ogen, maar waarneemt binnen in zichzelf. Als ik mijn ogen dicht doe of ik ben aan het boodschappen doen en ik denk ergens aan een filmpje dat ik net heb gezien op de televisie waarbij 3 kinderen in de modder liggen in een half afgebroken huis en ze zijn vel over heen en ze hebben helemaal geen bestaansrecht meer en ik sta dus bij die winkel en rijd met die winkelwagen er doorheen en ik voel dat beeld, dat ik net buiten heb gezien, voel ik aanwezig in mijzelf. In dat moment dat die emoties er zijn en ik contact heb via die krachtvelden in mijzelf met die andere mensen, vindt er al een verandering plaats. Op dat moment ben ik al aan het waarnemen. En dan komt het bijzondere, hoe krachtiger de mens waarneemt met een emotioneel veld erbij aanwezig, hoe dat veld ook is, dat maakt niets uit, ik spreek niet over positief of negatief, hoe krachtiger dat veld aanwezig is en je daar leiding in neemt, dat betekent dat je niet helemaal staat te zwijmelen hmmm wat een liefdesveld maar dat je dat veld voelt en dat je dat omzet in daadkracht in denken en voelen tegelijkertijd. Dus je voelt het veld heel bewust (diepe ademhaling) en in dat moment dat je het voelt, denk je ook iets. En op dat moment komt er een bewustzijns golf in beweging, die effect heeft op de situatie waar jij mee in verbinding bent. Boem, en daar gebeurt iets. En dan ga je gewoon verder met boodschappen doen zonder dat je schuld hoeft te hebben, want je kunt niet dat pak rijst daar weghalen en in een enveloppe stoppen en opsturen. Dat is de matrix. De matrix wil ons laten geloven, dat dat de oplossing is. Natuurlijk is het fijn als we met een grote Boeing 747 eten brengen naar de mensen die het nodig hebben. Maar jullie hebben geen Boeing 747, daar ga ik nu zo maar even vanuit, ik ook niet. Maar we hebben wel iets veel groters in ons. Dat is de kwantumfysica. De wet van schepping vertelt dat wezens met een organisch, analoog emotioneel bewustzijnsveld in zichzelf, denken en voelen tegelijkertijd, vrij van krachten buiten zichzelf, die representeren de Goddelijke Kracht van schepping in zichzelf, in staat zijn om iets aan te raken binnenin zichzelf door het te voelen, het uit te dragen het voelen en denken en boem dan gebeurt het. Dan vindt er iets aan de andere kant van de wereld plaats wat komt omdat jij daarnaar hebt durven kijken. En dat is iets heel anders dan bidden tot een god, omdat de goden die ons zijn voorgehouden, zijn de grote misleiders zijn. Dat is een onderdeel van de matrix.

En dan komen er mensen naar mij toe en zeggen: "Ja maar naar wie bid ik dan?" En dan zeg ik: "Wil je het echt weten?" "Uhhhh", "of wil je gewoon weten hoe het ook anders kan?" "Nou dat dan maar." Het is niet belangrijk om het te weten, het is veel belangrijker om iets te veranderen. Als jij met liefde aan iemand denkt, dan voel je het aan de andere kant van de wereld, je broer, je zus, je oma, je moeder, het maakt niet uit, je vriendin die verhuisd is, je voelt haar. En die taal, die gaat niet door deze werkelijkheid heen, die taal dat is een etherisch bewustzijnsveld. En die taal is zo ontzettend sterk, als je die als wezen zelf ervaart, dan gaat ie niet naar buiten toe maar gaat ie naar binnen toe. Dan gaat ie helemaal buiten dit veld, waar wij nu in leven, deze werkelijkheid, gaat dat informatieveld door een andere frequentie heen en die is beschikbaar voor die persoon waar jij aan denkt en waar jij een emotie bij voelt. En in het moment dat je daarop inlogt, krachtig over denkt, en dat is samenwerking tussen de mind en het hart, hoort bij elkaar, hart geeft informatie door aan het brein, voedt het brein, mag dus ook gezamenlijk naar buiten en naar binnen uitzenden, als je dat heel krachtig kunt denken, heel gericht kunt denken vanuit de hartkracht binnenin, dan heb je een ongelooflijk vermogen. Ongelooflijk. En precies om die reden wordt de mens gekortwiekt. Het klinkt heel heftig maar het is wel zo.

Deze aarde is een ongelooflijk mooie, experimentele omgeving waarin wij geboren hier, als fysieke mensen, nu door middel van technologische ontwikkelingen gaan ontdekken dat er dus inderdaad veel meer is dan alleen de fysieke werkelijkheid. En dat ons brein voor 8% aanstaat DNA en 92% uit. Dat is gewoon wetenschap. Dus we staan eigenlijk gewoon meer uit dan aan. Ik vind het wel merkwaardig dat we maar voor 8% aanstaan op dit moment, fysiek. Wat zou er gebeuren als onze fysieke werkelijkheid, DNA-technisch meer functies krijgt? Wat zou er gebeuren qua emoties? Zouden onze emoties veel ruimer worden? Zouden we gevoelens kunnen gaan ervaren, emotionele scheppingskracht kunnen ervaren die wij op dit moment helemaal niet kennen? Eventjes om het een beetje concreet te maken dan, we hebben allemaal wel eens een droom gehad, waarin je zo diepe gevoelens hebt gehad in die droom, zo diep en dan word je wakker en dan voel je misschien die gevoelens wegebben of ze zitten nog in je, en ze ebben na verloop van dat je wakker bent weg, dan weet je, die gevoelens die ik daarnet had die zijn zo immens, die zijn zo diep, zijn zo

krachtig, maar die ervaar je helemaal niet in je dagelijkse leven. Wat is dat? Nou dan kom je eigenlijk tot de ontdekking dat het te maken heeft met de manier van hoe het brein functioneert en hoe je zelf naar de werkelijkheid kijkt.

Ik nodig alle mensen op deze aarde uit om te stoppen met geloof in welke vorm dan ook. Wij zijn oneindig bewustzijn, zuiver bewustzijn en de mensen die tegen mij zeggen: "Je hoeft niet te oefenen en te praktiseren om die Kracht in jezelf terug te halen want je bent Kracht," die mensen vraag ik allemaal: "Toon mij die kracht dan, nu." Ik heb hem nog nooit gezien. Ik denk dat het wel degelijk nodig is, en ik voel dat ook en ik weet dat ook, dat wij oefeningen nodig hebben als biologische wezens hier op de aarde om vervolgens door de oefeningen heen te ontdekken op eigen manier, hoe het één en ander werkt en hoe het één en ander weer geactiveerd kan worden in jezelf. En dat is niet zozeer dat die oefening een cult is of een new age, maar het is een oefening die je vervolgens op je eigen manier weer verder gaat uitwerken hoe het misschien beter werkt voor jezelf.

Maar die oefening heeft als één uitgangspunt, de bekrachtiging. En dat is altijd, dat je aandacht richt op jezelf. Want zoals jij met aandacht naar iets anders toe kunt gaan, een object aandacht geeft, of een mens of een situatie, kwantumfysica, jouw waarneming heeft invloed op het waargenomen, als jij jezelf anders gaat waarnemen, anders, dan heeft dat ook invloed. Die waarneming op jezelf. En precies daar ligt het eerherstel van de mens van oorsprong. Dat wie wij zijn, in dit hologram levend, is niet wie wij ooit zijn geweest.

Als wij durven aan te nemen, zonder dat we dat gaan onderbouwen, als wij gaan aannemen dat de werkelijkheid waarin wij nu leven, een schepping op zich is maar wel op een externe, technologische wijze is gecoördineerd en gebouwd, als we dat durven aan te nemen, dat die virtual reality die wij nu ervaren op de wereld al door allerlei andere beschavingen geperfectioneerd is, dat wij reizen hebben gemaakt om daar nu in geboren te worden als zodanig dat we het ervaren, dan gaan we ook begrijpen, waarom er zoveel uit de kast is gehaald om onze eigen waarneming naar onszelf te voorkomen..... Valt ie?

Want als wij naar onszelf of beter gezegd misschien, als wij onszelf een plek blijven geven voor ons één van de vele modellen die er zijn, waarbij reïncarnatie wordt geaccepteerd, waarbij grotere krachten dan onszelf worden geaccepteerd, waarbij goden zijn groter dan wij, waarbij opgestegen meesters worden neergezet als wijze, opgestegen, geascendeerde mensen, leraren, als wij ons op welke manier dan ook een plek geven in één van die werkelijkheden, dan buigt de werkelijkheid af. Want wat we dan doen is niet naar onszelf kijken als schepper, we zien onszelf niet als het Goddelijke, maar we nemen onszelf niet eens waar, omdat we ons ondergeschikt maken aan iets anders. En de wetten van schepping en de wetten van kwantumfysica, dat waarneming effect heeft op het waargenomen en dat het waargenomen effect heeft op jezelf, dat dat dus ook van invloed is op de waarneming naar jezelf, de positie die je jezelf durft te geven en te accepteren en hem dan ook durft te gaan leven, dat is iets heel anders, daar komt ie dan: *dat geeft zoveel kracht en dat geeft zoveel vreugde, het geeft een onnoemelijke vrijheid.*

En dan kom je echt in de verbinding met de scheppingskracht dat al het leven, al het leven met elkaar verbindt. Dat is waarachtige liefde. Om daartoe te komen is het dus afpellen en eigenlijk alles loslaten wat je tot nu toe hebt geleerd.

Het merendeel van de buitenaardsen waar veel over geschreven wordt, zijn allemaal een onderdeel om de mens te misleiden om waarneming van de mens te brengen naar hoe die buitenaardsen in elkaar zitten, wat hun rol is, wat ze voor ons komen doen, dat ze zich positief met ons bemoeien en ons bijvoorbeeld healen, ja?, die waarneming is een georkestreerde waarneming, die niet fout of kwaadaardig of negatief is, er zitten wel gevolgen aan vast, de wet van oorzaak en gevolg, maar dat is een onderdeel van de grote misleiding en afleiding. Daarom roep ik ook alle mensen mijn leven lang al op, eigenlijk van kindje af aan al, doe dat niet, ga kijken dat je gelukkig kunt zijn in de situatie waarin je verkeert, door een andere beslissing te nemen.

"Ja, ik ben ongelukkig, ik zit in die situatie met mijn gezin, ik heb die situatie met mijn werk." "Stop er dan mee". En dan word ik aangekeken alsof ik één of ander godsgruwelijk antwoord heb gegeven. Maar dat heb ik niet. Ik heb een wezenlijk antwoord gegeven. En het wezenlijke antwoord is dat je moet stoppen, durven te stoppen met iets te doen waar je echt niet gelukkig van bent. Dus stoppen met alles wat kwantumfysica, eigenlijk kwantum fysisch, jouw waarneming ergens anders naar toe brengt. En waarom? Om te ontdekken wat de gevolgen daarvan zijn. Meer niet.

Niet om naar mij te luisteren maar gewoon te kijken wat het verschil is. Wat gebeurt er als je vrij komt? Dat is het opstaan van de mens. Dat is het vrijkomen van de mens. Die innerlijke vrijheid in

de mens vindt pas plaats als ze eigenlijk stopt met alles aan te hangen. En als jij jezelf durft te zien en je zit op je fiets en je fietst door een drukke winkelstraat en je voelt van, tjonge jonge zeg hé, dat is wel bijzonder dat ik mezelf zo serieus nu gewoon kan nemen en voelen en dat ik weet dat ik mijn aandacht die ik dus geef ergens aan een effect heeft op de werkelijkheid buiten mijzelf, een heel simpele gedachte en gevoel, dan ga je nog een keer door die straat fietsen en nog een keer door die straat en bij de vierde of vijfde keer ontdek je dat er iets in die straat veranderd is omdat jij er zo mee bezig bent. Er gebeurt iets. Waarschijnlijk dat iemand gewoon stopt en iets aan je vraagt waardoor er een gesprek komt. Dat zijn de organische wetgevingen.

We zitten zo ontzettend vast in allerlei processen, programma's.

Ik heb hier nog een stukje wat dan toch nog leuk is om even te vertellen.

Nou niet om natuurkundig trots er over te gaan spreken maar het is wel leuk denk ik om het toch eventjes te vertellen.

De natuurkundige Jordan zei over de manifestatie van waarneming, dus de wijze hoe wij naar de werkelijkheid zien, dat waarnemingen verstoren niet alleen datgene wat gemeten moet worden, maar ze produceren het.

Dat is heel interessant, want hij had het ook achterstevoren kunnen zeggen: waarnemingen verstoren niet alleen datgene wat er gemeten moet worden, maar ze produceren het. Dus door iets te produceren met je waarneming verstoort je iets. Dat is eigenlijk wat wij doen. Door te geloven in wat ons voorgehouden is, verstoren wij eigenlijk iets wat niet tot uiting komt.

We dwingen een kwantumdeeltje om een definitieve positie in te nemen. Door waar te nemen dwingen wij, dat de energie kwantumdeeltjes van het universum een positie innemen naar gelang hoe jij kijkt. Met andere woorden, wij produceren de resultaten ook van onze werkelijkheid maar ook van metingen. Het is allemaal bewezen. Er zijn allerlei testen gedaan waarin een stukje DNA van een mens in een omgeving is gelegd, die van te voren goed gemeten is. Ik leg het even heel simpel uit hoor. Voordat dat stukje DNA in de testomgeving is neergelegd, hebben ze het hele energieveld, dus het elektromagnetisch veld, de fotonendeeltjes die in die testopstelling aanwezig waren hebben ze gemeten, had een bepaalde constante waarde, vervolgens hebben ze er een DNA deeltje van een mens in neergelegd, toen gingen ze meten en toen bleek dat alle fotonendeeltjes, dat zijn lichtdeeltjes van het elektromagnetisch veld, positioneren zich rondom dat deeltje van het menselijk DNA. Dus de aanwezigheid van menselijk DNA zorgt voor vervorming van een elektromagnetisch veld.

Toen hebben ze die test vervolgd, hebben ze dat DNA stukje eruit gehaald en wat denk je? Het veld bleef gewoon zo staan. Moet je je eens voorstellen hier (hoofd) en hier (hart) wat dat betekent.

Overal waar een mens is geweest, ofwel fysiek of waar een mens aan denkt, zich in verplaatst met het emotioneel bewustzijn, daar vindt een verandering plaats en laat je eigen blauwdruk achter. Je laat gewoon een afdruk achter van: ik was hier.

Dus overal waar jij bent geweest daar heb jij jezelf achtergelaten. En omdat wij fysiek leven, alleen fysiek, ik heb het over het collectieve bewustzijn, laten we eigenlijk maar bar weinig sporen achter. Want het korte moment dat wij leven fysiek, zijn wij natuurlijk nooit in staat om de hele aarde over te reizen om echt iedereen te trakteren op ons spoor. Wel? Lukt je dat wel, dat kan.

Maar als je nu gaat bedenken dat dit ook werkt op basis van het uitdragen van gedachten en gevoelens, dan wordt het een heel ander verhaal.

Nog een keertje: waarneming, hij is een beetje saai maar hij is heel diepgaand, als jij met je voorstellingsvermogen een waarneming creëert in jezelf, dat je naar bepaalde plekken op aarde reist, dan breng jij die verandering op die plek dus in beweging. Dus er vindt een verandering plaats in elk kwantumdeeltje van die werkelijkheid daar.

Maar wie zegt jou dat je het moet houden bij één plekje? Waarom niet gewoon een hele provincie?

Waarom niet gewoon de hele mensheid? We komen zo op programmering uit. Dit stuk wetenschap dat gewoon echt feitelijk bewezen gaat worden nu, binnen 2 jaar wordt het echt ook door de reguliere media, moeten ze het gaan erkennen, omdat het bewezen en gemeten kan worden.

Dat is één van de redenen waarom er spiritualiteit is ontwikkeld. Kijk spiritualiteit is een onderdeel van het bewustzijnsproces dat de mens meer is dan alleen een fysiek wezen, maar dat dat in zulke excessieve andere bewegingen terecht is gekomen, echte new age bewegingen, dat is echt een geleide gids om mensen in een soort beweging te brengen dat ze nadien, als de mens er achter gaat komen dat ze werkelijk met haar aanwezigheid en met haar innerlijke kracht fundamentele veranderingen teweeg brengt, dat ze dat eigenlijk niet meer kan geloven of daar niet mee wil

werken. En dat kom ik heel veel tegen.

Ik kom in spirituele groepen, hoe mooi het ook allemaal is, kom ik echt tegen, dat de mens buitenaardse beschavingen aanroept voor healing, waarbij dus eigenlijk de externe macht groter wordt gemaakt dan het eigen, innerlijke, zuivere bewustzijnswezen.

Ik kom mensen tegen die werken met allerlei andere externe krachten. Het maakt niet uit, het is gewoon goed, het mag allemaal hè. Het is niet zo dat ik zeg: "Daar moet je mee stoppen", maar je zou wel eens een keer een andere keus kunnen maken. Nou, op het moment dat je daar naar gaat kijken, dan kom je er achter dat eigenlijk alles georkestreerd wordt uit een bepaalde richting om te zorgen dat de mens zo verslaafd is, dat ze liefde kan ervaren en voelen bij een externe kracht, dat ze eigenlijk niet meer bereidwillig is om te kijken waar die kracht in zichzelf zit. Want dat voelt wel heel saai hoor als je het zelf moet doen. En daar hebben we elkaar ook voor en bij nodig als mensen op de hele aarde ontdekken wat die innerlijke kracht ook werkelijk is. En voor mij is liefde compleet vrij van angst. Liefde is voor mij volwaardig kunnen spreken. Volwaardig kunnen spreken over wat ik ervaar, volwaardig kunnen luisteren wat een ander ervaart ook al is dat compleet haaks op wat ik vertel, maakt helemaal niks uit, ik luister met volle [open] oren en een volledig hart luister ik. Zelfs als er mensen zijn, die zeggen maar we leven in de matrix en deze matrix is door Lucifer gebouwd en het is onmogelijk, onmogelijk, de mens beschikt niet over een vermogen om de matrix waarin wij leven om die aan te passen of om deze te verrijken. Zelfs dan luister ik met volle [open] oren en een open hart. Het enige dat ik weet in dat moment, dat klopt wat jij zegt. Maar dat is *jouw* matrix, niet die van mij. Dus we zitten ook nog allemaal in een verschillende manier van universa met elkaar gelinkt.

Voor mij is het belangrijk om te zien hoe de mens verknocht is aan die externe macht. Als we spreken over liefde en kracht, dan laat ik dit plaatje nog even de revue passeren. Wat toch ook erg belangrijk is, dit is wat we hebben geleerd, dat we hier op de aarde komen en dat we kunnen ascenderen naar een groter en vooral hoger bewustzijn. Met nadruk op hoger. Nou we zitten hier in een gymzaal, dus dat zal hier wel lukken, maar het gaat helemaal niet om hoger. Het gaat om een ander bewustzijn. Het gaat om een breder bewustzijn, ongekadert, waarin we niet dingen uitsluiten maar zeker ook geen voorkeur hebben wat we zouden moeten volgen.

Ik heb eens een keer, meerdere keren met mensen gesproken die zeiden: "Maar kijk we moeten toch wel heel voorzichtig zijn, wij leven nu in een heel gevaarlijke tijd waarin we met robotisering te maken krijgen en de mens eigenlijk verloren dreigt te gaan." En dan vraag ik die mensen vaak van, oké maar als je dus, meestal praten deze mensen uit een soort model als wat je hier ziet (Martijn wijst op de afbeelding), dan vraag ik aan die mensen: "Waar was de mens voordat ze daar op die onderste plank terecht kwam? Wat zit er dan voor? Waar kom je dan vandaan?"

Als je gaat ascenderen, als je je bewustzijn gaat vergroten, verbreden, dan komt er dus meer kracht in jezelf vrij, je krijgt meer kennis op basis van de emotionele oertaal, die niet meer gelimiteerd is door angsten, dus je kunt veel meer doen, je kunt een kopje koffie drinken op zo'n steunbalk, dat behoort tot de mogelijkheden, iets wat dus eerst onmogelijk was toen je nog in angst verkeerde, dat is alleen nog maar het begin. Maar waar komt de mens vandaan voordat ze in die angst kwam? Dat is toch een fundamentele vraag? Waar komt de mens vandaan, waar komt ons bewustzijn vandaan voordat wij dan in dit hologram kwamen? Wat zit daar dan voor?

En dan krijg ik eigenlijk altijd te horen van, nou ja goed de mens is een lerend en evoluerend nieuw opgestaan kosmisch schepsel en moet nog leren hoe het één en ander in elkaar zit.

En dan zeg ik: "Nee, ja dat is de versie die jij vertelt, maar dat is dus een aanpassing in waarneming hoe ik dus naar het bewustzijn van onszelf kennelijk moet gaan kijken."

Wat er eigenlijk aan de hand is, is dat de mens altijd, altijd zeg maar even uitgedrukt in hoog en laag wat het dus niet is, maar zo is het plaatje ingedeeld, de mens is altijd een volwaardig bewustzijn geweest. Altijd. Zoals wij hier nu zitten in deze lichamen, ons innerlijk bewustzijn vrij van dit lichaam, is altijd een volwaardig heelheidswezen geweest, waar geen kaders waren van angst en liefde. Waar helemaal niet eens angst bestond. Sterker nog, in die werkelijkheid leefde het bewustzijn van de mens gewoon in een omgeving waar het buitengewoon vijandig was en op het moment dat de mens haar bewustzijn richtte op die omgeving, was die vijandigheid weg. Zo extreem, zo scheppend is de mens. Zo krachtig is de waarneming van ons bewustzijn.

Als ons bewustzijn niet gecoördineerd wordt in denken en door trauma, vrij is van trauma, dan is datgene waar we onze aandacht op richten, direct geneutraliseerd.

Met andere woorden, alles wat daarin geprogrammeerd is, wat afwijkt van een groot

eenheidskrachtveld, en afwijkend kan dus zijn een enorme, liefdevolle werkelijkheid of een enorme, angstige werkelijkheid, die werkelijkheid wordt compleet gereset doordat het bewustzijn daarin en daarop gericht wordt. Dus in feite is de mens vanuit die werkelijkheid in aanraking gekomen met, wat we nu op de aarde hier op dit moment ook meemaken, met een externe macht. En die externe macht dat zijn eigenlijk cyborg beschavingen, die we nu op de aarde ook zien komen, die heeft het vermogen in zich gehad om niet het bewustzijn van de mens aan te vallen, want dat kon niet want daar waar de mens met haar bewustzijn naar kijkt, vindt neutraliteit plaats, maar die cyborg beschavingen hebben na een heel diep, super intellectueel onderzoek, en dat gaat onze begrippen te boven, hebben ze achterhaald hoe het bewustzijn van de mens voortgekomen is uit gekoppeld bewustzijn van andere bewustzijnswezens. En dat is een beetje ingewikkeld.

Maar laat ik zeggen, er wordt één persoon onder hypnose gebracht en die wordt in een ander programmaatje gebracht, dus van Pietje heet je ineens Truus en van job a heb je ineens een job b, dus in hypnose zit je in een heel andere rol, als die persoon dat alleen overkomt, dat is niet zo erg, maar als dat tegelijkertijd gebeurt met een hele groep mensen, dan heeft dat invloed op het hele veld van bewustzijn omdat alles onlosmakelijk met elkaar verbonden is. Dat kan ik in deze lezing nu niet gaan uitdiepen maar ik raak het gewoon nu aan, dat is wat er gebeurd is.

Dus waar de mens uit ontstaan is, uit opgestaan is, want de mens is eigenlijk de expressie van al het leven in welk universum dan ook, in die andere universa daar zijn de invasies gaande. En daar zijn dingen gebeurd, die effect hebben in het bewustzijn van de mens, waardoor in de mens een bewustzijn werd ingeladen, cyborg beschavingen, waardoor de mens verstoken werd van haar eigen vermogen en in andere circuits van schepping terecht kwam. En toen is er een hele grote overleving ontstaan. Een modus van overleving. En dat is precies wat mensen nu tegenspreken: ja maar dat is niet waar, dat is onzin, dat is flauwekul, precies dat is wat we zich nu zien ontwikkelen op aarde, waarin de mens door kunstmatige intelligentie en virtual reality geleid kan worden naar een andere werkelijkheid, nog voordat ze ontdekt wie ze zelf is. En daarom is het belangrijk dat wij met elkaar allemaal gaan kijken, niet met weerstand naar virtual reality, en niet met weerstand naar transhumanisme, dat is even heel belangrijk hoor wat ik hier aangeef, laat het goed gehoord worden door alle mensen die daar weerstand naar sturen. Want onthoud, dat als je weerstand stuurt, kwantumfysica, naar de cyborg beschavingen, dat het resultaat daarvan ook precies zal zijn datgene wat je projecteert. En dat is waarop gerekend wordt. Daarom wordt de artificiële macht zo negatief neergezet. En door *die* perceptie zijn er ook negatieve machten.

Nog een keer: waar het menselijk bewustzijn in staat is een andere perceptie van werkelijkheid van binnen naar buiten te laten ontstaan, anders te gaan kijken naar dus wat er ons wordt voorgehouden, vindt er een verandering plaats door de waarneming van de mens.

En dan is het vrede, dan verdwijnen de oorlogen als sneeuw voor de zon. Dit is geen new age, dit is de oorspronkelijkheid van de mens.

En hieruit is Lucifer ook geprogrammeerd. En zelfs het grootste deel van de gnosis is afkomstig uit de matrix. Dit is een leuke avond.

Wie zou er nog iets willen vragen of zeggen? Niet allemaal tegelijkertijd natuurlijk.

Zal ik dan de microfoon er eventjes bij pakken?

Vraag: Is het dan misschien ook handig als we wel met z'n allen zoveel mogelijk weten wat er werkelijk gaande is op aarde, zodat we er naar kunnen kijken. Er zijn al genoeg mensen die daar naar kijken, zodat we met z'n allen dat kunnen veranderen door onze aandacht.

Martijn: Dankjewel, dat is natuurlijk heel belangrijk.

Het is niet voor niets dat die hele ontwikkeling vanuit de artificiële intelligentie vooral heel mondjesmaat gepresenteerd wordt. Het wordt allemaal gepresenteerd naar buiten in kleine stukjes. En het wordt ook zo gepresenteerd, dat het eigenlijk in hapklare brokken er iets over gedacht moet worden. Dus voor ons is het belangrijk dat inderdaad alles achter de gordijnen zichtbaar gemaakt wordt en dat kunnen wij alleen maar doen door het zelf zichtbaar te maken. Door daar vanuit respect, zonder aanval, over te spreken. Niet iemand die bijvoorbeeld bij Silicon Valley werkt hè, de grote chipgigant, om die dus als een grote reptiliaans en een buitenaardse negatieve entiteit te bestempelen, want dan doen we dus Kwantum fysisch precies datgene ook in een ander veld, maar dat we gewoon open maken wat de stand van zaken op dit moment is. En er is ongelooflijk veel

zichtbaar, alleen in stukjes en beetjes. Dus je moet eigenlijk ook echt het spel durven spelen om het hele verhaal compleet te maken met elkaar door stukjes bij elkaar te brengen, maar dat wel vanuit waardigheid en respect doen. Dus je gaat niet in de aanval. Dus het is nodig inderdaad om het zichtbaar te maken. Want als het zichtbaar wordt, dan verandert het ook. Want immers, als je collectief met elkaar naar iets kijkt, hap dan gaat het open, want je hebt gezamenlijk invloed op het waargenomen object, op de gebeurtenis.

Hoeveel mensen zijn er wel niet met allerlei wetenschappelijke onderzoeken bezig geweest, dat ze met gedachtekracht en dan zeggen ze dat het gedachtekracht is maar het wordt uiteindelijk door gedachtekracht uitgevoerd, de stap voor de gedachte is dat er een gevoel is, een intellectueel, spiritueel, oorspronkelijk gevoelsbewustzijn, dat verplaatst naar het brein en het brein maakt er een gedachte van en die wordt heel getrechterd gericht naar een bepaalde gebeurtenis en hop, auto's gingen uit, vliegtuigen sloegen af, ga zo maar door, een hele stad zonder elektriciteit. Boem in één keer. Miljoenen mensen geen stroom door die testen. Dat is allemaal vastgesteld. Dus inderdaad het is nodig dat we het zichtbaar maken.

Nou dus gaan we nu kijken van, wat wordt er ons nu gepresenteerd? Kijk nu maar gewoon wat we te zien krijgen in deze werkelijkheid. Volgens mij heb ik daar ook een plaatje van. Niet van wat we te zien krijgen want dat weten we natuurlijk wel, maar vooral dit: samenbundeling, eenduidige gedachte. Gedachten zijn energie, want we zenden van binnenuit, vanuit het krachtveld wordt het getransporteerd naar het brein, dat wordt omgezet in gedachtegolven naar buiten toe, maar we onderbouwen het met een etherisch bewustzijn wat ook iets uitzendt. Een eensgezinde gedachte wordt gevormd wanneer een bepaalde hoeveelheid mensen hetzelfde denkt. Kijk nu gewoon hoe de media werkt. Dat ze iets gewoon achter elkaar opnieuw in het nieuws brengen. Terwijl dus echt topjournalisten zeggen: "Dat is helemaal niet waar." Maar het wordt gewoon weggeschoven en het wordt steeds weer in beeld gezet, de kracht van herhaling, als je het 5 of 6 keer laat zien dan zegt je bewustzijn: nou het zal wel zo zijn.

Maar als je dat heel veel mensen op de aarde dat tegelijkertijd laat denken, dan heb je een eensgezinde gedachte en die wordt gevormd wanneer grote groepen mensen hetzelfde denken en dat dus ook opslaan in hun bewustzijn. Ze denken hetzelfde, ze hebben hetzelfde programma in zichzelf. En dan zijn de instrumenten dus, nieuws, film, muziek, boeken, maar ook religie en spiritualiteit.

Vanuit de zaal wordt er iets niet verstaanbaars gezegd.

Martijn: Ja, dat zie je in de kerk ook. Raimon vroeg mij laatst: "Waarom gaan die mensen eigenlijk allemaal naar de kerk?" Ik zeg: "Wat denk jezelf?" "Ja ik weet het niet, ik vraag het toch aan jou." Dat heb je als je 15 bent, dan krijg je dat soort mooie reacties terug. Ik zeg: "Ik denk dat die mensen daar naartoe gaan om een soort gevoel te hebben van dat ze samen zijn en dat ze kunnen nadenken over hoe het anders kan en omdat ze toch ook echt wel, ja met een bepaald gevoel van liefde en verbinding weer de nieuwe week in kunnen gaan. "Maar ja daarvoor hoeven ze toch niet naar de kerk?" Ik zeg: "Nee dat weet ik." "Daarom vraag ik waarom doen ze dat dan?" Dat is het, het is een eensgezinde gedachte. Dat is een eensgezinde gedachte, het is een collectief gedachtepatroon waar de mens in zit. En als je dan iets wilt veranderen of iets bespreekbaar wilt maken dan is het dus heel belangrijk om het ook zichtbaar te maken. Dus we hebben ook iets nodig waarmee we vanuit volledige respect, zonder aanvallen, zaken gaan benoemen, zichtbaar gaan maken en niet om te onthullen, om te ontrafelen of om te shockeren, maar gewoon om te laten zien, van hoe we dit ook anders kunnen, of hoe het ook echt in elkaar zou kunnen zitten wat daar gaande is, en dat is dus zichtbaar maken. Maar de vraag is, in hoeverre kan iets zichtbaar zijn voor iemand, die in zo'n dicht bewustzijn zit, in een programma? Want we hebben natuurlijk de complot theoristen op de aarde, die dan zo genoemd worden, maar die vaak héél goed door alles heen kunnen kijken, wat er zo plus minus gesproken dan, grofweg aan de hand is. Maar dan ben je een complot theorist want in de media staat [dit], en dat collectieve gedachtegoed is eenduidig die kant uit en jij wilt iets anders vertellen. Zo moet je gaan vechten. Dus hoe kun je die mensen bereiken? Niet, gewoon geen moeite doen. Het enige wat je kunt doen is gewoon vanuit jezelf werken, je hoeft een ander niet te overtuigen, want als je die gedachte hebt, dan krijg je hem ook voor de kiezen. Daarom doe ik daar ook niet aan. Ik vertel alleen maar in hapklare brokjes, vaak met een enorme omweg, want zo kennen jullie me inmiddels, vertel ik eigenlijk heel eenvoudig dat de manier hoe we kijken van invloed is op de werkelijkheid. En daar heb ik ook met heel veel mensen over gesproken,

die dus ook werkelijk los zijn gekomen van religie. En er zijn wat mensen boos op met geweest hoor.

En toen hebben ze gezegd: "Nu heb ik de werkelijke, waarachtige religie gevoeld in mijzelf. Nu voel ik de verbinding echt met het krachtveld, waarvan ik altijd gedacht heb dat het Jezus was, nu voel ik hem diep in mijzelf. Nu voel ik die kracht in mijzelf, nu voel ik dat en het heeft niets met Jezus te maken, maar het is zo'n fundamentele eigen kracht in mijzelf, als ik me daarop richt voel ik zelfs de verbinding met de bomen, de dieren en alle mensen en zelfs met andere werelden."

En dat zijn mensen die echt helemaal vastgeknoopt zaten aan een religieus beeld. En dat is dan heel mooi als je dat ziet. En iedereen heeft de keuze om het te doen op eigen manier. Dus dat hoeft niet op één manier of op dé manier, maar op de manier van de ander.

Maar dat is nogal een onderwerp hoor, want er zijn heel veel miljarden mensen die zijn niet zo blij met dit soort onderwerpen.

Vraag: Als ik dan lees hoe cyborgs ons proberen te beïnvloeden en hoe we eigenlijk al beïnvloed zijn, dan merk ik bij mijzelf een gevoel van angst en een naar gevoel van woede. En dan zeg jij van dat we eigenlijk het beste vanuit respect er naar zouden kunnen kijken, maar ik vind het vaak heel erg moeilijk om te weten hoe ik ooit in die toestand zou kunnen komen, dat ik daar respect voor heb en geen angst en woede. En ik vroeg me af hoe je dan jezelf van die angst en woede kunt ontdoen.

Martijn: Nou dat is een heel mooie vraag. Er zijn natuurlijk verschillende redenen waarom we in angst en woede terecht komen. Uit onderzoek blijkt dat het bijna altijd zo is, dat het niets te maken heeft met het onderwerp waarbij men het ervaart. Dat is ook heel leuk. Dus er komt een complete verwarring in het brein dat je boos en gefrustreerd wordt en misschien zelfs wel angst voelt bij een situatie waar het dus helemaal niet door wordt opgewekt, maar dat de situatie waar je in terecht komt een trigger is om in het referentiepunt van eerdere ervaringen dat dus in te laden.

Maar weet je, als ik naar het eerste stukje ga waarvan jij zegt hoe kun je nou respect voelen, misschien is het ook wel een te groot woord daarvoor, maar dat je er niet echt iets van vindt. Wat ik heb ervaren in mezelf en dat is ook gewoon iets dat ga je toepassen hè, want alles draait om toepassen, want je kunt overal over praten, 5 of 6 duizend jaar, maar als je niks toepast gebeurt er ook niets. Het is ook het uitdragen in deze werkelijkheid.

Wat ik heb gemerkt, zo werkt het voor mij tenminste heel goed, en van klein jongetje af aan realiseerde ik me dat, maar ik kon het niet toepassen omdat ik ook in programma's verkeerde, maar ik heb ontdekt dat het heel eenvoudig is. Ieder mens en dus ook ieder wezen uit welke werkelijkheid dan ook, maakt even helemaal niks uit, heeft het recht te zijn zoals hij of zij is. Zo simpel is het.

Dus een cyborg beschaving, die dus een bepaalde ideologie heeft, waar wij misschien wel kleine poppetjes bij zijn in verhouding tot een zeer geavanceerde meta biologisch bewustzijn in de vorm van een lichaam, heeft het volledige recht om te zijn. Dat is belangrijk en op het moment dat ik dat durf in te gaan zetten, dus als het mij niet lukt om respect te voelen naar een mens of naar een situatie of een ander, dan mag ik mijzelf afvragen: klopt het, en dan ga ik het niet met mijn hoofd afvragen want dat is een gevoelsimpuls, klopt het dat ik het recht heb om vanuit mijn vrijheid hier te zijn? Dan voel ik direct van ja natuurlijk. En dat geldt ook voor de ander. Oh ja, en op het moment dat ik dat durf te constateren, ook mensen op de aarde hè die heel anders zijn die misschien niet binnen plaatjes of modellen passen of weet ik wat, iedereen heeft het recht om te zijn zoals hij of zij is.

Antwoord: Ja daarom vind ik het zo erg dat ik eigenlijk angst en woede heb omdat ik het ook wel weet, snap je.

Martijn: Ja dat kan. Zeer waarschijnlijk is dat ergens een herinnering in je neurologische systeem die kennelijk nog even goed gezien mag worden vanuit je eigen waarneming hè, dan is het weg. Dat is de kwantumfysica. En op dit moment wordt dat eigenlijk ingezet en gekoppeld aan een gebeurtenis waar je juist die bevrijding heel graag wilt voelen en die gaat er lekker tussenin zitten, zo van, dus jij dacht eventjes heel neutraal naar mij te kunnen kijken? En dan kun je daarin gaan werken met de ander, maar het zit hem dus in jezelf. Dus [voor] dat stukje is er bewustzijn nodig om naar toe te brengen.

Vraag: En het is het dan ook zo dat je eigenlijk ook eerst naar een psychiater moet om dat op te lossen?

Martijn: Dat hangt van jouw waarneming af hoe je naar jezelf kijkt.

Antwoord: Oké dankje.

Martijn: Mijn ervaring is, ik heb ook met mensen gewerkt die in de psychiatrie zijn opgesloten geweest, dat als je werkelijk vanuit gelijkwaardigheid samen zit, ook al heb je iemand tegenover je, die volledig het etiket op zich draagt van nou die is helemaal gestoord, die is doorgedraaid, als je met iemand gaat zitten, waarvan je brein zegt: nou dat is goed mis en je kunt met je aandacht naar binnen toe gaan, naar hetzelfde stuk, ik heb het recht om hier te zijn en de ander ook, op het moment dat je dat beseft, wordt je waarneming naar die ander anders. En op het moment dat dat gebeurt, is het mogelijk dat de ander door de waarneming een veiligheidszone gaat ervaren, het draait allemaal om veiligheid, waarbij die ander weer een soort gemoedstoestand kan ervaren in zichzelf en met jou in gesprek kan komen. En dan bedoel ik dus een echte dialoog van gelijkwaardigheid. Dus niet de psychiater vanuit een draaiboek, maar met alle respect hè want het is een heel vak, dat val ik absoluut niet aan, maar het is wel een bepaalde rol. Dus dan vervalt de rol van de psychiater, die eigenlijk belerend is vanuit het model, die classificerend is naar de persoon die het heel moeilijk heeft. Dat is eigenlijk funest. Die waarneming van de psychiater naar diegene die psychisch in onbalans verkeert, die waarneming zorgt er voor dat het erger wordt. Als je dat gelijk kunt trekken, dan is het mogelijk dat iemand die in diepe psychiatrische toestanden verkeert binnen no time, zo en dan praat ik over no time, weet ik niet 4 maanden heb ik meegemaakt iemand in dwangbuizen, gewoon helemaal zelfstandig gaat werken, zelfstandig gaat leven, volledig voelt dat hij er mag zijn en ook dat er niet wordt gewroet van hoe de behandeling zou moeten zijn. Ja de psychiatrie is een hele zware dobber hier op deze aarde. Er zitten heel veel mensen opgesloten, die daar absoluut niet beter van worden. Sterker nog, ze worden er alleen maar ongelukkig van, nog erger, en dat moet stoppen. En dat kan dus alleen wat jij ook net zo mooi zei, als je het zichtbaar maakt. Als je het met elkaar durft te bespreken. En nogmaals, niet om aan te vallen, maar om er gewoon naar te kijken. Je schepperspotentieel echt inzetten. Dat is heel mooi.

Jij hebt ook je vinger omhoog gedaan.

Vraag: Ik heb geen vraag maar ik wou iets delen met de groep. Kijk, ik neem heel veel waar en dan gebeurt er ook heel vaak iets. Op weg naar het station, het was in Den Haag, zie ik een bedelaar staan maar het is iemand die totaal onzeker is, die schrikt van het feit dat hij daar staat, staat hij daar met een bakje, ik denk oh god die arme sloeber die zal van niemand iets krijgen. Er loopt een vrouwtje voorbij heel kordaat met een tas, ik denk, nou ja zo iemand die ziet hem niet. Ze zou hem eigenlijk moeten zien. Wat gebeurt er? Zij stopte, graaft ze in haar tas, dan gaat ze zoeken en ik dacht, is ze iets vergeten, of is het echt dat ik dat waarneem? Ik kon het bijna niet geloven, ik zag haar graven, graven, graven, tot ze iets gevonden heeft en ze loopt terug naar die man en ze geeft. Dus het feit doordat het is waargenomen, heb ik iets gecreëerd. Zo ervaar ik dat en dat gebeurt me regelmatig. Ik heb er heel veel voorbeelden van, ik heb al eens meer iets verteld, maar zo werkt het.

Martijn: Dus jouw waarneming is ontzettend belangrijk. En dat kan zowel fysiek zijn maar ook dat je het gewoon voelt. En dan gebeurt het ook. Dat is ook waarneming. Ja, mooi hè. En weet je wat ik dan vaak voor vergelijking naar voren haal, ik denk dat dat ook gewoon een hele passende vergelijking kan zijn, als we nu gewoon kijken naar ons lichaam. Ons lichaam is eigenlijk gewoon een heel groot softwarematig, fysiek object, dat als ik me hier nu in mijn wangetje knijp, zo, dan weet mijn rechterteen onderin dat er ook in mijn wang is geknepen. Want wat hier gebeurt, wordt direct doorgegeven aan alle cellen en mijn hele lichaam is daarvan op de hoogte. Zo simpel is het. We zouden dus kunnen zeggen dus dat eigenlijk mijn hele lichaam communiceert met elkaar, supersnel, mijn lichaam zendt ook informatie uit, elektromagnetische velden, morfische energievelden, plasmavelden wat nu ook allemaal algemeen door de wetenschap geaccepteerd wordt dat wij plasmawezens zijn die energie uitzenden. Maar energie is eigenlijk altijd overal gelijktijdig aanwezig. Dus als wij iets uitzenden is het eigenlijk per definitie zo, dat als ik in mijn wang knijp, dat jullie daar ook van op de hoogte zijn. Alleen het wordt niet vanuit het plasmaveld, laat ik het nu maar even zo noemen, vertaald naar het brein, maar het is er wel. De krachten die beschikking hebben over die kennis hoe mensen kunnen bestuurd worden in het onderbewustzijn

wat wij niet weten hier (brein) dat is natuurlijk een heel machtig wapen. En dat is eigenlijk ook wat jij doet, maar dan gebruik je het niet als wapen maar echt als ziener van oorsprong, dat je gewoon louter ziet en voelt, dit is nodig en daar zit dus ook een heel diep respect, gelijkwaardigheid van dat is nodig, bijvoorbeeld die persoon heeft brood nodig, en in dat moment gebeurt het gewoon. En dat komt omdat je informatie hebt overgedragen via het kwantum holografisch bewustzijn. Maar dan is het wel zo, dat die andere persoon, die dat dus oppikt, ergens ook een ingang in zich mag dragen, dus ook draagt, waardoor hij/zij dat bewust of onbewust ontvangt. Want 70% van de mensen ontvangt dat op dit moment niet. 30% van de wereldbevolking is in verbinding met dat veld en 70% niet. En dat is niet statisch. Dus het is niet zo dat 30% voortdurend met dat veld in contact is en 70% niet, het is dynamisch, het is een dynamisch veld.

Ik zal het iets beter uitleggen. Ik heb wel eens vaker gezegd, dat 30% van de mensen beziel is en 70% niet. Maar dat is eigenlijk helemaal niet hoe het echt in elkaar zit. Ik druk dat gewoon zo uit om het besef en het uitzoeken daarvan in gang te zetten. Wat er werkelijk aan de hand is, is dat er een veld is, dat is dus dat plasmaveld, dat is niet statisch verbonden aan één persoon, maar dat beweegt zich als een vloeibaar organisch veld door het collectieve, menselijke bewustzijn heen. Dus de ene keer zijn die procenten van mensen in verbinding met dat veld en trekt dat bij een ander weg en is die ander dus op dat moment niet in verbinding met die scheppingskracht in zichzelf en dan zou je kunnen zeggen, die persoon is niet beziel. Op dat moment wordt eigenlijk alleen mentaal geleefd. Word je je bewust van die kracht, dan komt die binnen. En in dat moment komt er een tweede veld in beweging. En dat is ook belangrijk voor ons, dat we begrijpen dat het niet een statisch veld is, dat vast gelogd is in 30% en 70%, maar een dynamisch veld dat zich voortdurend verplaatst. En jouw gemoedstoestand en jouw bereidwilligheid om het Goddelijke in jezelf niet buiten jezelf maar in jezelf te onderzoeken en te aanvaarden, en hoe het er dan ook uitziet, het komt allemaal vanzelf wel te voorschijn, dat zorgt er voor dat dat dynamische veld zich beweegt en dat je door de waarneming naar jezelf, dat je jezelf als schepper durft te aanvaarden, nogmaals als je zelf niet eens weet hoe het werkt, dat je door de waarde naar jezelf toe te brengen op die manier, word je gekoppeld in jezelf met dat dynamische scheppingsveld. En dat is een onderwerp, dat is heel geavanceerd. Daarom heb ik ook een paar maanden de tijd genomen, in 2018 gaan we heel diep op deze materie in, ga ik het ook heel goed uitleggen met beelden en vormen, dat hebben we ook nodig om het allemaal fysiek een beetje zichtbaar te krijgen. Maar het is buitengewoon belangrijk dat we hier dieper op ingaan want dan valt alles op zijn plek.

Dan snappen we ook waarom we inderdaad over bezetenheid .... waarom komt het dat mensen bezetenheid ervaren? Er is geen bezetenheid, sterker nog er zijn niet eens entiteiten, die zijn er niet. Dat is compleet nieuw op deze wereld.

Men aanvaardt het algemeen wel degelijk dat mensen die overleden zijn, blijven hangen in deze dimensie, die kunnen niet terug naar huis, die moeten begeleid worden. Dat is niet zo.

Dat is een behoorlijke onderschatting van de kracht van het wezen, dat overleden is. Er is iets anders aan de hand. En dat heeft heel erg mee te maken met de manier hoe jij er naar kijkt.

Ik heb mensen een praktijk zien opdoeken, die bezig waren met het begeleiden van entiteiten naar een andere wereld.

Toen ze het dieper in zichzelf zijn gaan begrijpen qua gevoelens en zichzelf een andere plek gaven in het geheel, was dat helemaal niet meer aan de orde om daarmee te werken. En ineens begrepen die mensen waar het echt om ging. Waar ze zelf door die ervaring in werden gehouden. Nou dat is echt een radicale herziening. En die herziening is echt nodig.

En gelukkig dat de technologie ontwikkeling hier is op aarde.

Opmerking: Het is heel belangrijk, wil je nu toch wat dieper gaan vanavond, die entiteiten die kunnen me wat (niet alles verstaanbaar door het door elkaar heen praten).

Martijn: Het thema van vanavond is ..

Opmerking: dat plastische ..... dat voelde heel anders. Maar je had het zonet nog over die 70 en 30% , is niet statisch, is dynamisch, kun je dat toch iets verder nog erop ingaan hoe je ..... waar die ene meneer het over had dat hij ziet dat er iets nodig is bij iemand anders en hij geeft een andere vrouw eigenlijk het idee aan de hand. Dit kom je natuurlijk overal tegen, in jezelf en buiten jezelf. Hoe je .....?..... om het anders te gaan doen. Je doet het inderdaad in jouzelf (niet alles is

verstaanbaar).

Martijn: Het is inherent aan de herziening van werkelijkheid. Daar heeft het mee te maken. Het gaat om leiderschap tonen. Ieder mens die vrij komt, zelfs uit het Christus bewustzijn durft te stappen, omdat hij begrijpt dat het een onderdeel is van het programma, ieder mens die vrij komt, vrijheid kent dus geen voorwaarden, dus niet uit het ene wel stappen en uit het andere niet, ieder mens die vrij komt, komt volledig in dat dynamische veld in zichzelf terecht. Dus daar is het echt op gebaseerd. En daar kan ik in deze avond en zeker niet op dit tijdstip verder op ingaan, maar wees er zeker van dat we er veel verder met elkaar op ingaan. Dat het ook broodnodig is.

Opmerking: Dus je zegt dan eigenlijk dat ieder mens die in dat humhum meer en meer komt dat wordt hij meer humhum loslaten en meer bij zijn eigen waarheid komt dat het ook weer een soort infectie geeft naar de omgeving.

Martijn: Ja dat klopt, alles verandert daarmee.

Opmerking: En dan hoeven we ook geen spirituele onzin meer uit te kramen over die is bezielend en die is niet bezielend, we zijn er klaar mee.

Martijn: We kunnen zeggen dat alle mensen volwaardige wezens zijn, Bronwezens, zelfs op het moment dat ze niet in verbinding leven met die Kracht in zichzelf, is die verbinding er altijd. Alleen de koppeling vindt niet plaats. En dat is dus wat er nodig is. En daarom is het ook belangrijk om deze beerput eigenlijk open te maken, want op moment dat wij anders gaan kijken naar onszelf maar ook grootschalig op de hele aarde anders gaan kijken naar religie, new age, spiritualiteit, opgestegen meesters inclusief de gnostiek, als we alles mede nemen durven daarin, dan komen we echt tot gigantische veranderingen. En precies is dat wat er ook gaande is. Het is niet voor niets dat de kerken leeggelopen zijn, omdat het spirituele model gewoon niet meer voldoet. De mens voelt dat we toe zijn aan een compleet nieuw bewustzijn. Nou daarvoor de kracht van liefde en waarneming en manifestatie. Het start op het moment dat je daar de herziening in durft te brengen. Het hele concept buitenaardse beschavingen, die door heel veel wetenschappers ook onderbouwd is dat het er gewoon is, het heeft allemaal een volledige herziening nodig. Het is niet zo, zoals we tot nu toe hebben geleerd. Het zit wat genuanceerder in elkaar. Het is zelfs wat eenvoudiger dan dat we op dit moment .... we hebben het veel te complex gemaakt. En op het moment dat wij anders gaan waarnemen en daar sluit ik mee af, en ook anders gaan waarnemen naar het onderwerp ufo fenomeen, buitenaardse objecten als we dat ook anders gaan waarnemen, want daar zit ook een sticker op, dan zullen de beschavingen die inloggen in dit bewustzijn, zich ook kenbaar maken. Waarom? Omdat je anders naar ze gaat kijken. Waarom landen ze niet openlijk en fysiek, omdat ze geconfronteerd worden met de waarneming van de mens en die is op dit moment niet conform van wie ze werkelijk zijn, omdat wij in die waarneming onze eigen plek niet hebben ingenomen. Nou dat is het lieve mensen.

Ik had geen idee hoe deze avond zou gaan ontstaan, maar dat is ook het lekkere en ik ben jullie heel dankbaar dat jullie bezig zijn met het onderzoek, luister er naar en laat het ook weer gewoon gaan, maar volg vooral je eigen onderzoek. En daar waar je bij weg wilt blijven, vraag aan jezelf: hoe komt het dat ik daar weg wil blijven? Want je hebt het recht om overal te zijn. Dank jullie wel.